உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

ஆத்மபோத டீகா வசனம்

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ-இராமசுவாமியவர்களால்,

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிமுதலிய

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து;

இராயபுரம்-நாக-பேரி-முத்தையாசெட்டியார்

வேண்டுகோளின்படி

சென்னை:

வே. நா. ஜூபிலி அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிஹு சித்திரைமீ.

இதன்விலை அணா ரூ.

1888.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குருவே நமஃ

ஆத்மபோத டீகா வசனம்.

குருவணக்கம்.

சுருதி ஸ்மிருதி புராணாலயமாயுங் கருணாலயமாயும் பகவானாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரியருடைய பாதங்களுக்கு நமஸ்காரம். (க)

அந்த ஸ்ரீசங்கராசாரியருடைய சிஷரான பத்மபாதர், அஸ்தாமலகர், தோடகர், வார்த்திகர், ஆகிய இவர்களையு மென்னுடைய குருவையு மனதிலே தியானிக்கின்றேன். (உ)

நூல்.

ஆத்மபோத சுலோகத்துக்கு வியாக்கியானப்பிரகாரம் டீகை.

(அவதாரிகை.) முதற்சுலோகத்திலே சகலலோக பூச்சியரான ஸ்ரீ ஆசாரிய சுவாமிகள் சகலவேதசாஸ்திர புராணவிதிகாச சம்பன்னராயும், சமதமாதி சகிதாளாயுமிருக்கிற வுத்தமாதிகாரிகளுக்குச் சூத்திரபாஷிய முபநிடதபாஷியங் கீதாபாஷியங்களென்கிற வேதாந்தப் பிரஸ்தானத் திரயங்களை நிர்

மாணம்பண்ணிப் பிற்பா டிந்த மூன்றுபாஷியங்களையு மவை களைச்சேர்ந்த வியாக்கினே பன்னியாச விஸ்தாரங்களையும் பார்த்துத் தார்ப்பரியத்தை நிச்சயஞ்செய்கின்ற சாமர்த்தியமில் லாதபேர்களாயும், மஹாமுமூக்ஷுக்களாயுமிருக்கிற மந்தவதி காரிகளை இரக்ஷிக்கிற நிமித்தஞ் சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சங் கிரகரூபமாயு மாத்மபோதமென்கிற பெயரை யுடைத்தானதா யுமிருக்கிற பிரகரணத்தை வெளியாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கிறநிமி த்தம் பிரதிக்ஞைபண்ணுகிறார்.

[சுலோகார்த்தம்.] கிரிச்சிரஞ் சாந்திராயண நித்திய நைமித் திகாதி யநுட்டான ரூபங்களாயிருக்கிற தபசுகளினாலே ரா காதியந்தக்கரண தோஷங்களாகிற பாவநசித்தவர்களாயு மிரு தயங்கலங்காதபேர்களாயு மிகபரசுகவிச்சை நீங்கினவர்களாயு மோக்ஷவிச்சையை யுடையவர்களாயும் வேதாந்த சாஸ்தி ரோத்தமான சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னர்களாயு மிருக்கிற சற்புருடாளுக்கு ஆத்மாவைத் தெரிவிக்கின்ற விந்த வாத்ம போதப் பிரகரணமானது பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது.

(விசேடம்.) தபசுகளினாலே பாவநசிக்குமென்கிறதிற் பிர மாணமென்னவென்றால்? நித்திய நைமித்திக கருமங்களானே பாவக்ஷயமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதிவசனமே பிரமாணம். மோக்ஷவிச்சையாவது? அனேக ஜனனமரணப் பிரவாக பரம் பரைக் கேதுவாயிருக்கிற அஞ்ஞானவிருதயக் கிரந்தியைப் பேதிக்கின்றதிலே யாதொரு தீவிரப் பிரயத்தினமுண்டோ வதுவே; மோக்ஷவிச்சை. (க)

(அ-கை.) தபோயோக மந்திராதிகளாகிற வனேக சாத னங்களிருக்க மோக்ஷத்தைக்குறித்துப் போதத்தைத்தானே பிரமாணமாகச் சொல்லுவானேனென் றாட்சேபித்துக்கொ ண்டு சமாதானம் பண்ணுகிறார்.

[சு-ம்.] லோகத்திலே சமையல்பண்ணுகிறதற்குக் காட்ட ஜலபாண்டாதிகளான இதர சாதனங்க ளனேகமிருந்தாலு மக்கினி யெப்படி முக்கியசாதனமோ; அப்படிப்போலே ஞானமானது தபோமந்திர யோகாதிகளாகிற சாதனங்களைகாட்டிலு மோக்ஷத்துக்கு முக்கியசாதனம்.

(இதனது தார்ப்பரியம்.) தபோயோக மந்திராதி சாதனாந்தரங்களெல்லாம் பரம்பராக்கிரமத்தினாலே ஞானத்தையுண்டு பண்ணி வைத்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். ஞானமோவென்றால்? தானுற்பத்தியானவுடனே ஒரு சாதனாந்தரங்களையு மபேக்ஷியாம லஞ்ஞானத்தை வேரோடே நசிப்பித்திந்த முமுக்ஷுவை சுவாராச்சியபரர சிம்மாசனத்திலேவைத்துப் பட்டாபிடேகம் பண்ணிவைக்கும். ஆகையினாலே யன்னிய சாதனங்களைக்காட்டிலும்; ஞானத்துக்கு பிராதானியஞ் சொல்லப்பட்டது. (உ)

(அ-கை.) கருமங்களுக்கு விசித்திர கதித்துவ மிருக்கிறபடியா லேதானு மொருவிசேட கருமமான தஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்யு மப்படியிருக்க வாத்மக்ஞானத்தினாலே யாக வேண்டிய தென்னவென்கின்ற சங்கைக்கு கருமத்துக்கு மக்ஞானத்துக்கும் விரோதமில்லாதபடியினா லப்படி நிவிர்த்தி செய்யமாட்டாதென்று சமாதானஞ் செய்கிறார்.

[சு-ம்.] யாகஞ்செய்தல்முதலாகிய கருமமான தவித்தைக்கு விரோதமாகாதபடியினாலே வித்தையே யவித்தையைத் தீபாதிப் பிரகாசங்க ளிருட்கூட்டத்தை யெப்படிக் கெடுக்குமோ; அப்படிக் கெடுக்கும்.

(இ-ம்.) சேற்றைச் சேற்றாற் கழுவக்கூடாததுபோல கருமமான தவித்தைக்கு விரோதியாகாததா லவித்தையை நசிப்பிக்கிறதற்குச் சாமர்த்தியத்தை யுடைத்தானதன்று. வித்தை

யோவென்றால்? தான் சொப்பிரகாச சொரூபமானதால் தேசு வானது திமிரசங்கத்தைக் கெடுத்தல்போல அவித்தையை நசிப்பிக்கிறதிலே சாமர்த்தியமுடையது. (ரு)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் சரீரங்கடோறும் பரிச்சின்ன ராகவே யநுபவிக்கப்படுகிறா ரப்படிப் பரிச்சின்னராக யிருக் கிற வாத்மாவுக்குக் கைவல்லியமாகிய வேகத்துவ மெப்படிக் கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] பிரத்திகாத்மாவானவர் மூலாக்ஞானத்தினாலே பரி ச்சின்னர்போலே விளங்குகிறார். அந்த வஞ்ஞான நாசமான வுட னத்துவிதியராகத் தானானே மேகாவரண நாசமானவு டன் சூரியன்போல விளங்குகிறார்.

(இ-ம்.) பரிபூரணராயும், அத்துவிதியராயுமிருக்கிற வாத் மாவுக்கு மாயாபரிகற்பித வுத்தம மத்திம வதம சரீரத்திரய சென்னிய பரிச்சின்னத்துவமான தவிவேகத்தினாலுண்டான தேயல்லாமற் பாரமார்த்த விசாரதிருஷ்டியிலேயில்லை. ஆகை யாற் றத்துவ விவேகத்தினா லவிவேகத்துக்கு ஆனிவருகிற போது மேகாவரணம் போனவுடன் சூரியரெப்படி விளங்கு கிறாரோ; அப்படியே யாத்மாவும் விளங்குகிறார். (சு)

(அ-கை.) அகண்டாகார விர்த்திக்ஞானத்தினாலே ஞாது ருக் ஞான நேயங்களென்கிற திரிபுடிரூபமான தொய்தசித்தி யிருக்கிறபடியினா லாத்மாவுக் கத்துவித சித்தியானது கூடா தென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லு கிறார்.

[சூ-ம்.] அகண்டாகார விர்த்திக்ஞானமான தஞ்ஞானகாரி யமான வகமாதி வாசனையோடுங் கர்த்துருத்துவ போக்துருத் துவாதி யபிமானத்தினாலே கலங்கிப்போனவனா யிருக்கிற

ஜீவாத்மாவை ஞானநிஷ்டையாயிருக்கிற திடாப்பியாசத்தினு லே சத்துவ ரசோ தமோமலத்தை யுடைத்தாகாதவனுகப் பண்ணிப்போட்டுத் தானுங் கதகரேணுவானது கலங்கினஜல த்தைத் தெளியவைத்துத் தானுங் கெடுதல்போ னசிக்கும்.

(இ-ம்.) அஞ்ஞான காரியங்களான வகமாதி வாசனைகளி னுலே கலங்கியிருக்கிற ஜீவனை ஞானமானது மிகுகாலப் பழக் கத்தினுலே முன்னே யஞ்ஞானத்துக்கு நாசத்தை யுண்டு பண்ணி வைத்துக்கொண் டந்தவழியா யந்தவஞ்ஞான காரிய மான வந்தக்கரணுதிக ளெல்லாவற்றையு நாசம்பண்ணிப்போ ட்டுக் கலங்கினஜலத்தைத் தெளியவைத்த கதகரேணுவைப் போலே தானும்; நசித்துப்போய்விடும். விர்த்தியான தக்ஞான காரியமானபடியினுலேயும் அதிற்பிரதிவிம்பித்த சைதன்னிய மாத்மாபாச மானபடியினுலேயு மந்தச்சைதன்னிய மாத்மாவி னிடத்திலேதானே வைக்கத்தை யடையும்.		(ரு)

(அ-கை.) பிரத்தியக்ஷ பிரமாணமூலமா யநுபவிக்கப்படு கிற சமுசாரத்துக் கத்தியந்தாசத்தியத்துவமானது பிரத்தியக்ஷ விரோதமானபடியினு லஃதெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக் கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] ராகத்துவேஷாதிவிர்த்திகளினுலே நெருங்கியிருக் கிற வகங்காராதிப் பிரபஞ்சமானது சொப்பனப் பிரபஞ்சத்து க்குச் சமானம். மேற்சொல்லிய சமுசாரப் பிரபஞ்சமானது வஞ்ஞானதிசையிலே சத்தியமாய் விளங்கும். பிரபோததி சையிலே யசத்தியமாய்ப் போய்விடும்.

(இ-ம்.) ராகத்துவேஷாதிகளினு னெருங்கியிருக்கிற சமு சாரமானது மித்தையா யிருந்தாலும்; தனக்குக் காரணமான வஞ்ஞானமுள்ளளவும் சத்தியம்போல விளங்கும். பிற்பாடு

மஹாவாக்கியார்த்த சிரவண மூலமாயுண்டாகிற பிரமசாக்ஷாத்கார திசையிலே நித்திரைதெளிந்தவுடன் சொப்பனப் பிரபஞ்சமானதுபோல வசத்தியமாய்ப் போகும். (சு)

(அ-கை.) முன்சொன்ன வர்த்தத்தைப் பின்னு மொருதிருஷ்டாந்தத்தினுற் றிடப்படுத்துகிருர்.

[சு-ம்.] அவ்வியத்தாதி தூலபரியந்தமான வனுத்மாக்க ளாரோபிக்கிறதற் கிடங்கொடுக்கிறதாயு நாசமில்லாததாயுமிருக்கிற பரப்பிரமமான தெதுவரைக்கு மறியப்படவில்லையோ; அதுவரைக்கும் பிரபஞ்சமானது; சுத்தியைத் திரிகோணமாயும், பின்புறம் நீலநிறமுடையதாகவு மெதுவரைக்கு மறியப்படவில்லையோ; அதுவரைக்கும் ரசிதம்விளங்குகிறதுபோலச் சத்தியமாகவிளங்கும். (எ)

(அ-கை.) சகலஜகத்தும் பிரமத்தினிடத்தி லுற்பத்தி திதி நாசங்களை யடைகிறதென்று சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] சகலநாம ரூபகற்பனைக்கு மதிட்டானமாயு மபின்னநிமித்தோபாதான காரணராயுமிருக்கிற மாயோபாதிகரிடத்திலே பிரபஞ்சங்களானவை வாரியினிடத்திலே குமிழிகள் போல வுற்பத்தி திதிநாசங்களை யடைகின்றன. ஆகையாலெல்லாம் நாசத்தை யுடையவைகள்.

(இ-ம்.) சர்வாதிட்டானமாயுஞ் சச்சிதானந்தாத்துவயமாயுமிருக்கிற பிரமமான தெதுவரைக்குந் தானுயநுபவிக்கப்படவில்லையோ; அதுவரைக்கும் ஜகத்தாகாரமாய்ப் பரிணமித்துக்கொண்டிருக்கிற சமுசாரமானது பிராந்தியினுலே சத்தியம்போலே பிரகாசிக்கும். (அ)

(அ-கை.) சகலதிரிசியப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தினிடத்திலேதானே மாயாகற்பிதமென்று பிரதிபாதிக்கிருர்.

[சு-ம்.] சச்சிதானந்த சொரூபியாயு மணிகளிற் சூத்திரம் போற் சர்வசரீரத்திலு மநுசூதராயு நான்கபாவமற்றவராயு மாகாசம்போலே சர்வத்திலும் வியாபித்த விஷ்ணுவாயுமிருக் கிற பிரமத்தினிடத்திலே யொன்றுக்கொன்று வெகு பேதமு ள்ளதுகளாயு மனேகங்களாயுமிருக்கின்ற நாமரூபங்களானது கள் சுவர்ணத்திலே கடக மகுடாதிகள்போல வாரோபித ங்கள்.

(இ-ம்.) சத்தியக்ஞானனந் தாத்மகராயுஞ் சர்வாநுசூத ராயு நித்தியராயும் வியாபகராயுமிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே வனேகபிரகாரமாயிருக்கிற தேவ திரியக்கு நர தாவர சங்கம சொரூபமான சகல நாம ரூபாத் மகத் தோற்றங்களுஞ் சுவர் ணத்திலே கடகாதிகள்போற் கற்பிதங்களேயல்லாம லணு மாத்திரமானுலும் பிரமத்தைவிட வேறில்லை. (கூ)

(அ-கை.) மேற்சொல்லிய வர்த்தத்தையே யாகாச திருஷ் டாந்தத்தினுற் றிடப்படுத்துகிருர்.

[சு-ம்.] மனசுமுதலிய சர்வேந்திரியப் பிரவர்த்கராயுஞ் சர்வ வியாபகராயுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவ ரனேகங்களா யிருக்கிற லிங்கசரீரங்களை யடைந்தவராய்க் கொண்டு பாரமா ர்த்தமாய்த் தனக்குப் பேதமில்லாமலிருந்தாலும்; அந்தலிங்க சரீரோபாதிகளுடைய பேதத்தினுலே யனேகர்போலே விள ங்குகிருர். அந்த லிங்கதேகங்களுக்கு நாசம்வரிற் கடாதிவுபா திநீங்கிய வாகாசம்போல; அத்துவிதியராக விளங்குவர்.

(இ-ம்.) ரிஷிகேசராயும் விபுவாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவா னவர் கடமடவுபாதிகளிலே யாகாசமானதுபோலத் தன்னஞ் ஞான பரிகற்பிதங்களாயிருக்கிற வனேகவுபாதிகளிலே பிரதி விம்பித் தனேகர்போலத் தோணுகிருர்.

பிரமாத்ம வைக்கியக் ஞானத்தினாலே மாயாகற்பிதமான் வந்த லிங்கசரீரோபாதிகளுக்கு நாசம்வருகிறபோ தேகராக வே விளங்குகிருர். (ம)

(அ-கை.) சர்வசரீரங்களிலேயு மந்தந்தச்சாதி தருமா வவஸ்தாதி யபிமானியாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு நித்தியமுக் தத்து வமெப்படிக் கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] பிராமணத் துவாதி சாதிகள் ராமகிருஷ்ணுதி நாமங்கள் பிரமசரியாதி யாச்சிரமங்க ளானவிவைக ளுனுவாயிருக்கிற தூலசூக்ஷும சரீரோபாதிகளுடைய வசத்தினாலே யாத்மாவினிடத்திலே ஜலத்தில் ரசவர்ணுதிபேதம்போலக் கற்பிதங்கள்.

(இ-ம்.) சுபாவமதுரமா யிருக்கிற ஜலமானது கசத்தல், தித்தித்தலாதி, திரவியங்களுடனே சேர்ந்து அந்தந்தக் குண சொரூபமாக வெப்படியிருக்கிறதோ; அப்படிப்போல வாத்மா வானவர் முன்சொல்லப்பட்ட நானுவுபாதிகளுடனேசேர்ந் தந்தந்தச்சாதிநா மாச்சிரமசொரூபியா யிருக்கிருர். (மக)

(அ-கை.) ஆத்மாவுக் கவித்தையாகற்பித வுபாதித்திரயத்திலே மூந்தினவுபாதியைக் காண்பிக்கிருர்.

[சூ-ம்.] பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற தூலப்பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களினின்று முண்டானதாயுங் கருமத்தினு னிர்மிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற தூலசரீரமான தனுகூலப்பிரதிகூல விர்த்திருபமான சுகதுக்காநுபவத்திற் கிடமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(வி-ம்.) பஞ்சீகரணமாவது அபஞ்சீகிரதபூதங்க ளொன்ருென்றை இரண்டாகப் பத்தாக்கியதில் ஒருபாதிநிற்க மற்

ளுருபாதி யைந்தில் ஒவ்வொன்றை நன்னுலாக்கி இதரமான ஐந்துபூதங்களிலே தன் னம்சத்தைவிட்டு மற்றநான்குபூதங்களினு மந்த நான் கம்சத்தையுஞ் சேர்க்கிறபோ தொவ்வொன்றுக் கைந்துகுணமுண்டாம்.

(இ-ம்.) பஞ்சீகிருத பஞ்சமஹாபூத சென்னியமாயுங் கருமத்தால் நிர்மிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற தூலசரீரமானது போக்தாவாயிருக்கிற புருடனுக்குப் போஜனசாலைபோல வாத்மா சுகதுக்கத்தை யநுபவிக்கிறதற்கு வசிக்கிறவிடம். (௰உ)

(அ-கை.) இரண்டாவதா யிருக்கிற சூக்ஷுமசரீரோபாதியைக் காண்பிக்கிருர்.

[சூ-ம்.] மஹாப் பிராணனுடைய விர்த்தி பேதங்களான பிராணுபான வியானேதான சமானனென்ன, சங்கற்ப விகற்பாத்மகமான மனசென்ன, நிச்சயாத்மகமான புத்தியென்ன, சுரோத்திரந் தொக்கு சக்ஷு சிங்ஙுவை யாக்கிராணமென்கிற ஞானேந்திரியங்களென்ன, வாக்கு பாணி பாத பாயுரு வுபஸ்தங்களென்கிற கருமேந்திரியங்களென்ன, விவைகளோடே கூடினதாயும் அபஞ்சீகிருத பூதங்களிலேநின்று முண்டானதாயுமிருக்கிற சூக்ஷுமசரீரமானது முன்சொன்ன சுகதுக்க போகத்திற்குச் சாதனம்.

(இ-ம்.) பதினே ழிந்திரியசகிதமாயுஞ் சூக்ஷுமபூதசென்னியமாயுமிருக்கிற லிங்க சரீரமானது ஜீவனுக்குச் சுகதுக்க போகத்திற்குக் காரணம். (௰௩)

(அ-கை.) மூன்ருவதாயிருக்கிற காரணசரீரோபாதியைக் காண்பிக்கிருர்.

[சூ-ம்.] அநிர்வாச்சியமாயு மாதியையுடைத்தான தாகாததாயுமிருக்கிற வவித்தையானது ஸ்தூலசூக்ஷுமப் பிரபஞ்ச

காரணமாயிருக்கிற வுபாதியென்று சொல்லப்படும். இப்ப டித் திரிவித வுபாதியையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததிற்குப் பிரயோஜன மேதென்றால்? பிரத்தியகாத்மாவைத் தூலசூக்ஷும காரணங்களாகிற வுபாதித்திரயத்தைக்காட்டிலு மன் னியராகவே விவேகியானவ னிச்சயமாயறிவன்; இதுவே பிர யோஜனம்.

(வி-ம்.) அவித்தைக் கநிர்வசநீயத்துவமெப்படிச் சொல்லு கிறதென்றால்? சொல்லுகிறோம். சத்தென்றுசொல்லுவமெ ன்றால்? பாரமார்த்திக திசையிலே யில்லாமற் போகிறபடியா லப்படிச் சொல்லக்கூடாது. அசத்தென்று சொல்லுவமென் றால்? வியவகாரதிசையி லனேகஜனனமரணப் பிரவாகத்துக் கிடங்கொடுத்துக்கொண் டிருக்கிறபடியா லதுவுங்கூடாது. சதசத்தென்று சொல்லுவோமென்றால்? பிரகாசாந்தரங்களு க்கு விரோதம்போல வொன்றுக்கொன்று விரோதமானதா லதுவுங்கூடாது. இவைபோலப் பின்னம், அபின்னம், பின் னாபின்னமென்றும், சங்கம், அசங்கம், சங்காசங்கமென்றும், அவித்தையை யொருவிதத்திலேயும், வசனிக்கக்கூடாதபடி யால் அநிர்வசநீயமென்றே சொல்லப்படும்.

(இ-ம்.) அனாதியா யநிர்வசநீயமாயிருக்கிற வவித்தையே காரணோபாதி இந்தமூன் றுபாதிகளுக்குஞ் சாக்ஷியானவறி வே நானென்றறியவேண்டும். (௰௪)

(அ-கை.) அன்னமயாதிகளாயிருக்கிற கோசங்களில் வியா பித் தந்தந்தக் கோசாபிமானியா யிருக்கிற வாத்மாவுக்கு நித்தி யமுக் தத்துவமெப்படிக் கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] நிர்மலராயிருக்கிற பிரத்தியகாத்மா வானவர் அன் னமய பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய வானந்தமயமாகிய

பஞ்சகோசங்களென்ன, சுகதுக்கம் பசிதாகஞ் சராமரணங்க ளாகிய சடூர்மியென்ன, விவைகளுடைய மித்தியா தாதாத் மிய சம்பந்தத்தினுலே யந்தந்தச் சொரூபிபோலே நீலவஸ்தி ராதியோகத்தினுலே படிகமான தெப்படியோ; அப்படியிருக் கிருர்.

(இ-ம்.) நிர்மலமான படிகமானது நீலரத்தாதி வர்ணமா யிருக்கிற வஸ்திர புஷ்பாதிகளுடைய சம்பந்தத்தினுலே யந்த ந்த வர்ணத்தையுடைத்தானதாக வெப்படித் தோணுகிறதோ; அப்படிச் சுத்தரான வாத்மாவு முன்சொன்ன வன்னமயாதி சுகதுக்காதி மித்தியாதாதாத்மிய சம்பந்தத்தினுலே யந்தந்தச் சொரூபிபோலே தோணுகிருரேயல்லாமற் பரமார்த்தமாயில் லே யன்னமய ரசமயனே யாத்மாவென்று சொல்லுகிற சுருதி சூக்ஷும வஸ்துவை தெரிசிப்பிக்கிற நிமித்தியமா யுபாதி சகி தரான வாத்மாவைச் சூசிப்பித்ததேயல்லாமற் பாரமார்த்தமா யாத்மாவை யன்னமயாதி சொரூபியாகச் சொல்லாதபடியினு லேயு மாத்மா பஞ்சகோசவிலக்ஷணரானபடியினுலேயு மப்ப டிப்பட்ட வாத்மாவானவர் நித்தியமுக்தரே; சந்தேகமில்லே.()

(அ-கை.) அசங்கமான வாத்மசொரூபத்தைப் பிரித்தறிகிற விவேகஞ் சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] பிராணமயாதி நான்கு கோசங்களோடுங்கூடிய தூ லசரீரத்துக்கு மவைகளின் விகாரங்களுக்கும் பிரத்திய காத் மாவை வேறுபட்டிருக்கின்ற சுத்தராகச் சுருதிக்கனுகூலயுக்தி விசாரத்தினுலே விவேகியானவனு முமியாதியோடுகூடிய தண்டுலத்தைப் பிரித்தறிவதுபோற் பிரித்தறிவன்.

(வி-ம்.) இது உமி, இது தவிடு, இது தண்டுலமென்று பிரித் தறியப்படாமலிருந்ததை நல்ல உலக்கையினுலே பலமுள்ள வாள் குத்திப்புடைத்தெடுக்கிறபோது சுத்தமான தண்டுலத்

தை யெப்படி யுமி தவிடுமுதலானவைகட்கு வேருயறிகிருர்களோ; அப்படிப்போல திடயுக்தி விசாரத்தினுலே யாத்மாவைப் பஞ்சகோசங்கட்கு வேரு யறியத்தக்கது.

(இ-ம்.) இந்தத் தூலசூக்ஷும சரீரங்களானதுகள் கடம்போலே யனுத்மகாரியமானபடியினுலேயு மந்தச் சரீரமிரண்டுக்குங் காரணமான வவித்தை யனுத்மபீசமானபடியினுலேயு மாத்மாவை; இந்தச் சரீரத்திரயாந்தர யுக்தமான பஞ்சகோசங்களுக்கும் வேறுபட்டவராகவே யறியத்தக்கது. (௰௬)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் சர்வகெதரேயானுற் சர்வதிக்கிலேயுஞ் சர்வாளாலேயு மேன்காணப்பட வில்லையென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] பிரத்திய காத்மாவானவ ரவ்வியத்த மகதகங்காரமுதலான வாகாசாதி பூதபௌதிகங்களிலே யெல்லாம் வியாபித்திருந்தாலும்; சடாளாயும், பாகியப்பிரவிருத்த விந்திரியாளாயுமிருக்கிற சர்வஜனங்களாலேயும், சர்வதிக்கிலேயு மறியப்படுகிறதில்லே. பின்னேயோவென்ருல்? ராகத்துவேஷாதி விர்த்திகளினுலே கலங்கிப்போகாமற் சற்குருவினுலுபதேசிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கியார்த்த சிரவணமனன நிதித்தியாசன சென்னியமா யிருக்கிற வகண்டாகார விர்த்தியினுற் பரிபக்குவமாயிருக்கிற புத்தியினுற்ருனே சுத்தமாயிருக்கிற வுதகதற்பணுதிகளிலே பிரதிவிம்பம்போல வறியப்படுவர்.

(இ-ம்.) ஆத்துமாவானவர் சர்வத்திலேயும் வியாபித்துக்கொண்டிருந்தாலும்; சடபுத்திகளுக்கு வொருதிக்கிலேயுங் காணப்படார். பின்னேயோவென்ருல்? நிர்மல தற்பணுதிகளிலே பிரதிவிம்பந் தோன்றுகிறதுபோலக் கலங்காத புத்திவிர்த்தியிலே தோன்றப்படுவர். (௰௭)

(அ-கை.) தேகேந்திரிய சகிதராயிருக்கிற வாத்மாவுக் குதா சீனபாவத்தை ராசபுருஷதிருஷ்டாந்தத்தினாலே சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] ஸ்தூலதேகமென்ன, தேகேந்திரியங்களென்ன, பஞ்சவாயுக்களென்ன, சங்கற்ப விகற்பாத்மகமான மனசென்ன, நிச்சயாத்மகமான புத்தியென்ன, வஞ்ஞானமென்ன, இவைகளைக்காட்டிலும்; விலக்ஷணராயுஞ் சார்வகாலமுஞ் சரீரவிந்திரியமனோ புத்திப் பிரகிருதிகளுடைய வியாபாரங்களுக்குச் சாக்ஷியாயு மிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவைப் வுதாசீனராக விவேகியான மஹாபுருஷன் ராஜா காரியங்களிலுதாசீனனா யிருப்பதுபோலவறிவன்.

(இ-ம்.) தன்னுடைய நகரத்திலேயிருக்கிற ராஜாவானவன் மந்திரிமுதலான காரியஸ்தா டன்னுடைய சன்னிதானத்திலே யனேக காரியங்களிற் பிரவிருத்திக்கத் தானவாளுடைய காரியங்களிலே சங்கியாமலிருந்தாலு மந்தந்தக் காரியங்களுக்கு சாக்ஷிமாத்திரனாக வெப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறானோ; அப்படிபோல ஆத்மாவானவர் சட்பரிணாமமாகியதிரிசியங்களாயிருக்கிற தேகேந்திரிய மனோபுத்தி பிரகிருதிகடன் சன்னிதானத்திலே பிரவிருத்திக்கத் தனக்குச் சம்பந்தமில்லாதிருந்தாலுந் தானவைகளுடைய பிரவிருத்திகளுக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபடியினா லுதாசீனரென்றே சித்தாந்தம். (டுஅ)

(அ-கை.) ஆத்மாவுக் கவிகாரித்துவம் யுக்தமென்றே தோணுகிற தெதினாலென்றால்? அந்தாத்மாவானவர் சர்வதாவியாபாரங்களை யுடைத்தானவராகவே காணப்படுகிறாரென்றுசங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] மனசுமுதலாகிய சர்வேந்திரியங்களும் வியாபாரகாரிகளாயிருந்துள்ளளவிற் பிரத்திய காத்மாவானவர் குருசாஸ்திராதி ரகிதாளாயிருக்கிற அவிவேகிகளுக்கு வியாபாரத்தையுடைத்தானவர்போலே மேகங்கள் வாயுவசத்தினாலோடுகிறதைச் சந்திரனோடுகிறதாய்க் காண்பதுபோலக் காணப்படுவர்.

(இ-ம்.) இராத்திரிவேளையி லாகாசத்தில் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிறதைக் கண்டு பாலாளானபேர்கள் மேகங்களோடுகிறதென்பதை யறியாமற் சந்திரனோடுகிறானென் றறிந்தொருவருக்கொருவர் அடே சந்திரனோடுகிறானென்று சொல்லி விளையாடுகிறார்கள். அப்படிக்குக்கண்டு சொன்னபோதிலும்; பாரமார்த்தமாய்ச் சந்திரனோடவேயில்லை. அப்படிப்போல விந்திரியங்களானவைக ளவைகளுடைய விடயங்களிலே பிரவிர்த்திக்கிறதைக்கண்டு சற்சங்கமில்லாதவர்களாயிருக்கிற மூடசிரோமணிகளானபேர்கள் சர்வவிடயங்களிலேயு மாத்மாவைப் பிரவர்த்திக்கிறாரென்று நிரவிசாரியாமற் சொல்லுகிறார்க ளவர்க ளப்படிக்குச் சொன்னாலும் காலத்திரயத்திலேயும் ஆத்மாவானவர் பிர்வர்த்திக்கிறவரேயில்லை. தனக்கன்னியமே யில்லாததினாற் றானொன்றைப் பிரவர்த்திப்பிக்கிறதுமில்லை. எதினாலென்றாற் பாரமார்த்தமா யாத்மாவானவர் கேவலமவிகாரியா யசங்க சித்துருபியானபடியினாலேயுந் தொய்தவர்ச்சிதரானபடியினாலேயு மென்றறிக. (௰௧)

(அ-கை.) தேகேந்திரிய மனோபுத்திகளு மாத்மாவைப்போலே சேதனங்களாகக் காணப்படுவா னேனென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] ஸ்தூலதேக ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய பிராணாதிகள் மனோபுத்திகளாகிய விவைகள் பிரத்தியகாத்மாவினுடைய சேதனபாவத்தை யத்தியாச சம்பந்தத்தினாலே யவலம்

பித்துக்கொண்டு தன்றன்விடயத்திற் ஜனங்கள் சூரியப்பிரகாசத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டு ஜகத்துவியாபாரஞ் செய்வதுபோலப் பிரவிருத்திக்கிறதுகள்.

(இ-ம்.) சூரியப்பிரகாசம் அன்றியில் ஜனங்கள் ஜகத்துவியாபாரஞ் செய்யாததுபோல வாத்மப்பிரகாசமன்றியி லிந்திரியாதிகளுக்கு தன்றன் விடயத்திற் பிரவிருத்தியில்லாததினுலே யாத்மாவே சேதனர் அனுத்மாக்களெல்லாஞ்சடம். (உ0)

(அ-கை.) நான் பிறந்தேனென்றும், நான் வளர்ந்தேனென்றும், நான் பாலியாதி யவத்தைகளைக் கிரமத்திலநுபவித்துக்கொண்டு வருகிறேனென்றும், நான் பார்க்கிறேன், கேழ்க்கிறேன், வசனிக்கிறேனென்று இதுமுதலான வனேக விகாரங்களையெல்லா மநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற வாத்மாவுக் கவிகாரித்துவமெப்படிச் சொல்லப்படுமென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] ஆத்மானுத்மப் பரிக்கியான சூனியாளாயிருக்கிற பாமராள்; ஸ்தூலதேகம், தேகேந்திரியம், வியானுதி பஞ்சவாயுவு, மனேபுத்திகளாகிய விவைகளின் குணங்களையுந் திரிவிதகரணங்களாற் செய்யப்பட்ட திரிவிதகன்மங்களையுந் சத்துவரசோ தமமலரகிதராயுஞ் சச்சிதானந்தசொரூபியாயுமிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவினிடத்தி லாத்மானுத்மாக்களை பிரித்தறியாத வக்கியானத்தினுற் ககனத்தில் நீலதவுதாதி வர்ணம்போலாரோபிக்கிருர்கள்.

(இ-ம்.) நிரம்சமாயு மதீந்திரியமாயுமிருக்கிற வாகாசத்திலாகாச பரிக்கியான சூனியாளாயிருக்கிறபேர்கள் நீலாதிவர்ணங்களை யெப்படி யாரோபிக்கிருர்களோ; அப்படி நிரம்சராயு மதீந்திரியராயு மமலராயுஞ் சச்சிதானந்தாத்மகராயுமிரு

க்கிற வாத்மாவினிடத்தி லாத்மசொரூப பரிக்ஞான சூனியா ளாயிருக்கிற தேகாத்மவாதிகள் விகாரங்களை யாரோபிக்கிறார்க ளாகையா லிவ்விகாரங்களெல்லா மாத்மதன்மமன் றனாத்மா க்களாகிற தேகேந்திரியாதிகளுடைய தருமமென்றே சித் தாந்தம். (உக)

(அ-கை.) கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவாதிகளெல்லா மாத்மாவிடத்திற் சார்வகால மநுபவிக்கப்படுகிறபடியினா லவைகளைத் தள்ளக்கூடாதென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்,] ஆத்மபேதத்துக் கேதுவாயிருக்கிற வந்தக்கரணோ பாதியினுடைய கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ சுகித்துவ துக்கித்துவ சமுசாரித்துவாதிகளிலு மஞ்ஞான வசத்தினாலே வந்தக் கரணசாக்ஷியான பிரத்தியகாத்மாவினிடத்தி லாத்ம விசாரசூன்யாளாயிருக்கிற பிராகிருதாள் சலோசலனாதிகளை யதிற் பிரதிவிம்பித்த சந்திரனிடத்தி லாரோபிக்கிறதுபோல வாரோபிக்கிறார்கள். (உஉ)

(அ-கை.) கர்த்திருத்துவாதிகளெல்லா மந்தக்கரண தருமங்களென்று மவைகளிலொன்றுங் காலத்திரயத்திலேயு மாத்மாவுக்கு சம்பந்தமில்லையென்றும் பூர்வசுலோகத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற வர்த்தத்தை யன்னுவய விதிரேகயுக்திகளினாலே திடப்படுத்துகிறார்.

[சூ-ம்.] இராகத்திவேஷ காமக்குரோத லோபமோக மதமாச்சரிய வீரிஷை யசூயை டம்பந் தர்ப்ப மகங்காரங்க ளிச்சா பத்தி சிரத்தைகளாகிய பதினாறுகளாலுண்டாகிற பிரதிகூல வநுகூல சித்தவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கங்க ளந்தக்கரணமிருக்கிற ஜாக்கிரசொப்பனங்களிலுண்டாகிறது வந்தக்கரணம் லயமானசுழுத்தியிலே மேற்கூறிய ராகாதி விர்த்திகளினாலுண்

டாகிய துக்கசுகாதிக ளணுமாத்திரமானுலுமில்லை யந்தச் சுழு த்திக்கு மாத்மாவானவர் சாக்ஷியாகவே-யிருக்கிருர். இதனு லேதாச்சுதென்ருல்? யாதொரு வந்தக்கரணமுண்டானுற் சுக துக்கங்களு முண்டென்கிற தன்னுவய யுக்தி யதற்குச் ஜாக்கி ரசொப்பனங்களிரண்டு மநுபவசித்தமான திருஷ்டாந்த மியா தொரு வந்தக்கரணமில்லாதபோது சுகதுக்கங்களில்லையென் கிறது விதிரேகயுக்தி இதற்கு சுழுத்தியே யநுபவசித்தமான திருஷ்டாந்த மாகையாற் சகலதுக்கசுகங்களு மந்தக்கரணத் தினுடைய வியாபார மாத்மாவுக்கோவென்ருற் காலத்திரயத் திலேயும் யாதொரு வியாபாரமுமில்லை. (உரு)

(அ-கை.) ஆனுலாத்மாவுக்குச் சொரூபந்தா னேதென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] சூரியனுக்குப் பிரகாசமும் ஜலத்துக்குச் சயித்திய மு மக்கினிக் குஷ்ணமு மெப்படிச் சொரூபமோ; அப்படியே காலத்திர யாபாத்தியராயுஞ் சிற்சொரூபராயும் பரமப்பிரீதி க்கு விஷயராயு நித்தியராயு நிர்மலராயு மிருக்குகையே பிரத் திய காத்மாவுக்குச் சொரூபம். (உச)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் நிருவிகாரியாயிருக்கிறபோ தவ ருக்கு நானறிகிறேனென்கிற விர்த்திகடா னெப்படிக்கூடுமெ ன்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] பிரத்தியகாத்மாவினது சச்சித் தம்சமாகிய சித் தும், அந்தக்கரண விர்த்தியாகிய சடமும், ஆத்மானுத்மாக்க ளைப் பிரித்தறியாத வஞ்ஞானதோஷத்தினுலே யன்னியோன் னிய தாதாத்மியத்தாற் கூடிக்கலந்ததுதானே யகம்விர்த்தியா ய்ப் பரிணமித்தறிகிறேனென்று பிரவிருத்திக்கிறது.

(வி-ம்.) நிரம்சராயிருக்கிற பிரத்திய காத்மாவினிடத்தி லம்ஸந்தா னேதென்ருல்? ஆத்மாவானவர் பரமார்த்தமாய் அம்சரகிதராயிருந்தாலும்; பிரதீதி திருஷ்டியைப்பற்றிப் பார்க்கிறபோ தனுதி யநிர்வசநீயமாயிருக்கிற வவித்தையாவசத்தினுலே நான் ஜீவனுக்குமென் ருத்மாவைக் காட்டிலு மன்னியம்போல வொரு ஜீவப்பிரமை தோன்றுகிறபடியினு லந்த ஜீவனை யம்சம்போலே வியவகாரகாலத்தி லொத்துக்கொண்டம்சமென்று சொல்லப்பட்டுது.

(இ-ம்.) ஆத்மாவினுடைய பிரதிவிம் பம்சமாயிருக்கிற சிதாபாச சைதன்னியமு மந்தக்கரணவிர்த்தியுங் கலந்ததுதானே யகம்விர்த்தியாய்ப் பரிணமித்துக்கொண்டு நானறிகிறேனென்கிற வகமாகாரவிர்த்திக் ஞானமானது சிதாபாச சம்பந்தத்தோடேகூடின வந்தக்கரணவிர்த்தியேயல்லாமற் சின்மயரான பிரத்திய காத்மாவினிடத்தில் யாதொரு வியாபாரமுமில்லை. (உரு)

(அ-கை.) பூருவசுலோகத்திற் சொன்ன வர்த்தத்தைத் தானே பிரகாசமாய்த் தெரிவிக்கிருர்.

[சு-ம்.] பிரத்தியகாத்மாவுக்கு விகாரமானதில்லை. புத்திக் கொருக்காலு நானறிகிறேனென்கிற க்ஞானமானதில்லை. அந்தப்புத்தியிலே பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசனுனவன் றன்னுடைய பிரகாசத்தோடேகூடிப் பிரவிருத்திக்கிறதாயிருக்கிற வந்தக்கரண தருமமான கர்த்துருத்துவாதி சகலசமுசார விகாரத்தையுந்தன்னதாக மிகவுமறிந்து நானறிகிறவனென்று நான் பார்க்கிறவனென்று மோகத்தையடைகிருன்.

(இ-ம்.) ஆத்மாவானவர் சுபாவத்திலே விகாரசூனியர். அந்தக்கரணத்துக்கானு லொருநாளு ஞானத்தினுடைய வாச

ளையேயில்லை. பின்னையோவென்றால்? அகங்காரனாயிருக்கிற சிதாபாசனானவ னொருவனுற்பத்தியா யவன் றத்தாய பிண்டம்போல தாதாத்மிய தோஷத்தினாற் சித்துஞ்சடமும் கலந்தந்த விரண்டுகளின் பிரிவுதெரியாம லந்தக்கரணத்தினுடைய சகல வியாபாரத்தையுந் தன்மேலெடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு நானறிகிறேனென்றும், நான் பார்க்கிறேனென்றும், மோகத்தையடைந்து பிராந்தனாயிருக்கிறான். (உசு)

(அ-கை.) பூருவ சுலோகத்திலே நிருவிகாரியாயிருக்கிற வாத்மாவுக்குச் சமுசாரித்துவங்கூடாதபடியினாலே சித்துருபியான வாத்மாவுக்குப் பிரதிவிம் பாம்சனாயும் ஜீவனென்கிற பேரை யுடைத்தானவனாயுமிருக்கிற சிதாபாசனாகிற மித்தையாபுருடனை வியவகாரதிசையிலே சத்தியம்போலே யங்கீகரித்துக்கொண்டு பிற்பாடு கேவலம் பாரமார்த்திக திசையிலே நின்று பார்க்கிறபோது காலத்திரயத்திலேயு மாத்மாவினிடத்திலே யந்தக்கரணோபாதியே யில்லாதபடியினா லந்தக்கரணோபாதியிலே பிரதிவிம்பிதனா யொரு சிதாபாசனுண்டென்றங்கீகரிக்கவேகூடா தானாற் பிரதீதியைப்பற்றி யப்படியொரு சிதாபாசனுண்டென்று சொல்லவந்தாற் பிரதீதியே மித்தையானபடியினா லந்த மித்தையாப் பிரதீதியைப்பற்றி வந்தச் சிதாபாசனு மித்தையாசொருப னிந்த மித்தையாமாத்திரனாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கு நிசசொருபமாய்க் கூடஸ்தாத்மாவே மிஞ்சுகிறபடியினாலேயும், இதுவுமல்லாமல் வியவகார திசையிலேகூடச் சிதாபாசனானவன் றனக்கதிஷ்டானமாயிருக்கிற கூடஸ்தாத்மாவைவிட வேறில்லாதபடியினாலேயும், கேவலம் வஸ்துவானபடியினாலேயும், பூருவசுலோகத்திலே யாத்மாவைவிட வேறேயொரு சிதாபாசனுண்டென்று சொன்னது கேவலம் அப்பியாசதிசையைப் பற்றினதே

தவிர வாரூடதிசையைப் பற்றினதன்றோ லாரூடதிசையி லேயோவென்று லாத்மாவைவிடக் காலத்திரயத்திலேயுஞ் சிதாபாசன் வேறில்லைப் பின்னேயோவென்று லாத்மாவான வர் தான்றானே தன்னுடைய மதவசத்தினாலே யஞ்ஞான மாய் விவர்த்தித்துக்கொண்டு தனக்கு விலாசார்த்தமாய் வேண்டுமென்று ஜனன மரண பயப்பிரதீதியை யடைகிறா ரென்று மப்படி ஜனன மரண பயப்பிரதீதியை யடைந் ததினா லாத்மாவினுடைய சச்சிதானந்த சொரூபத்துக் கணு மாத்திரமானாலு நாசமில்லாதபடியினா லந்த ஜனன மரண பயப்பிரதீதியானது பரமார்த்தமா யாத்மானந்த விலாசமே யன்றியி லொருநாளுஞ் சமுசாரமாகமாட்டா திப்படியிருக் கிற வாத்மாவுக்குத்தானே விந்த வாத்மானந்த விலாசக் கிரீ டையானது போருமென்று புத்திசம்மதமா யொழிவுண்டா கிறபோ தவனுக்கிந்த விவேகஞானம் வாராமலிருந்தாலும் பலத்தியாக பூருவமாகப் பண்ணப்பட்ட சற்கருமாநுட்டான த்தினாலே பிரசன்னரான ஸ்ரீ பரமேஸ்வரருடைய பிரசாதத் தினாற் சாதன சதுட்டையமுண்டாய் சற்குருலாபமுங் கிடைத் தவரிடத்திற் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களைப் பண்ணி தன்னுடைய யதார்த்தசொரூபந் தானாகிறபோது முன் நானே யென்னுடைய வாத்மானந்த விலாசத்தினாலே விளையாடினேனேதவிர வொருநாளு நான் ஜனனமரண ரூப மான சமுசார விகாரத்தை யடையவில்லையென் றறிந்து நிற் பயனாகிறானென்று மிப்படிப் பூருவமநுபவிக்கப்பட்ட வனே கம் ஜனனமரணப் பிரதீதியெல்லாஞ் சுவாத்மானந்த விலா சமானபடியினாலே தன்னைவிட வொருசமுசார முண்டென் னறு மதை நானடைந்தவனென்றுஞ் சொல்லுகிறது கேவ லம் பிராந்தானுடைய வாதமானபடியினாலேயும் பிரதீதிமாத்

திரமாயிருக்கிற சமுசாரத்தை நிருவகிக்கிற நிமித்தியமாய் வேறேயொரு சிதாபாசனென்கிற ஜீவனை யங்கீகரிக்கவேண்டாமென்று திருஷ்டாந்த பூருவகமாய்ச் சொல்லுகிறார்:

[சு-ம்.] ஆத்மாவானவ ரேதுப்பிரமாண ரகிதமான தன்னுடைய சுவாத்மானந்த விலாசத்துக்குச் சாதனமாயுந் தன்னுடைய விவர்த்தகாரியமாயு நானறிகிறேனென்கிற மறைப்பினாலே யஞ்ஞான சொரூபமாயு நானறியேனென்றாகிலு மறிகிற வறிவினாலே ஞானசொரூபமாயும் வியவகாரகாலத்திலே தன்னைவிடப் பின்னம்போலே யிருந்தாலும் பரமார்த்தத்தில் விசிறியும் காற்றும்போலத் தன்னுடைய வபேதமான படியினாலே தன்னுடைய சொரூபமாயுமிருக்கிற வஞ்ஞானத்தினுடைய விலாசத்தினாலே பஞ்சகோசவிலக்ஷணனாயு மவத்தாத்திரய சாக்ஷியாயு மசங்க சச்சிதானந்த சொரூபியாயுமிருக்கிற வகம்விர்த்தி யாலம்பனான தன்னை யஞ்ஞான காரியமான வந்தக்கரணோபாதியிலே பிரதிவிம்பித்து கர்த்தாகம் போக்தாகம் சாதோகம் நட்டோகமென்கிற வந்தக்கரணாதி தருமங்களை தன்னதாக வநுபவிக்கிறவன்போலே விக்ஷேபப்படுகிற சிதாபாசனாக விசாரியாம லறிந்து தானானகவே யிருக்கிறபோது தானே தன்னைவிட வேறேயொரு சிதாபாசனாக வானதுபோலேயு மதினாலே யத்துவிதியனாயு மபரிச்சின்னனாயுமிருக்கிற தனக்குச் சத்துவிதியத்துவமும் பரிச்சின்னத்துவமும் வந்ததுபோலேயு மெண்ணிக்கொண் டப்படியெண்ணின தொய்த வாசனாக்ஞானத்தினாலே யனேக ஜனனமரணப் பிரவாக பரம்பர சென்னியமாயிருக்கிறமஹா பயப்பிரதிதியை யடைவ னென்பதற்குக் கருத்தென்னவென்றால் கேவலம் மத்துவிதிய சொரூபியாயிருக்கிற வாத்மாவுக்குப் பரமார்த்தமாய்ப் பயமில்லாதப

டியினுலேயும் வியவகாரகாலத்திலே தனக்கு விலாசார்த்த மாய்த் தன்னைமறந்து பயந்தவன்போலே விளையாடுகிறபடி யினுலேயும் பயத்தை யடைந்தவன்போலே யடைகிருனெ ன்பதே கருத்து. ஆனு லாத்மாத்தானே யஞ்ஞானமாய் விவர்த்தித்தற் கென்ன வேதுவென்ரு லாத்மானந்தவிலாச மே யேது இதற்கென்ன பிரமாணமென்ரு லாத்மாவான வர் மதவசத்தினுலே மாயையாயு மவித்தையாயு மானுரென் றும் மாயையாயு மவித்தையாயுஞ் சுயமே பவித்தாரென்றுஞ் சுருதிகளிலே கோசிக்கிறதுகளே பிரமாண மானு லாத்மாவி னிடத்திலே மதங்கூடுமோ வென்ரு லவரிடத்திலே வாசா மகோசரமான மஹானந்த மிருக்கிறபடியினுல் மதஞ் சித்த மாய்க்கூடும். அதுதா னெப்படியென்ரு லாத்மாவினுடைய வானந்தமான தாத்மாவினிடத்திலே யுல்லாச விலாசத்தை யடைந் ததுதானே பொங்கிவடிகிறபோது மதமென்றும் அது தானே யேகிபவிக்கிறபோது நிருவிகற்பமென்றும், விவ கரிக்கப்படு மிதற்கு திருஷ்டாந்த மெப்படியென்ரு லிந்திர சால மகேந்திரசால மாடுகிறவனிடத்திலிருக்கிற வித்தை யான தவனிடத்திலுல்லாச விலாசத்தையடைந் தவனிடத் தினின்றும் வெளிப்படுகிறபோ திந்திரசால மகேந்திரசாலப் பிரபஞ்சமாயு மவனிடத்தி லேகிபவிக்கிறபோ திந்திரசால வித்தையாடின புருஷன்மாத்திரமாகவு மிருப்பதே திருஷ் டாந்த மாகையினுலே மதமென்று சொல்லப்பட்ட சுவாத்மா னந்த விலாசக்ஞானமே சுவாத்மானந்த லயமென்கிற நிரு விகற்பக்ஞானமானபடியினுலேயு நிருவிகற்பக் ஞானமென்று சொல்லப்பட்ட சுவாத்மானந்த லயமே சுவாத்மானந்த விலா சமென்கிற மதமானபடியினுலேயும் பிரகாசானந்த சொரூ பமான நிருவிகற்பானந்தக் ஞானத்தினுலே விமரிசானந்த

சொரூபமா யிருக்கிற சுவாத்மானந்த விலாசக்ஞானத்துக் கானியில்லை. விமரிசானந்த சொரூபமான சுவாத்மானந்த விலாசக்ஞானத்தினாலே பிரகாசானந்த சொரூபமாயிருக்கிற நிருவிகற்பக் ஞானத்துக்கு மானியில்லை. ஆனபடியினா லாத்மானந்தத்தினுடைய சங்கோஷ விகாசாத்மகங்களாயும் பிரகாச விமரிசாத்மகங்களாயுமிருக்கிற நிருவிகற்ப சவிகற்பானந்தங்களிரண்டுங் கேவல மாத்மானந்த மானபடியினா லிது சவிகற்பானந்தமென்று மிது நிருவிகற்பானந்தமென்றும் பிரமிக்கவேண்டியதில்லை. ஆனபடியினாலே நிருவிகற்ப ஞானானந்த சொரூபியான வாத்மாவுக்கே சவிகற்பானந்த சொரூபமான மதமுங்கூடு மப்படியே சவிகற்ப ஞானானந்த சொரூபியாய்த் தன்னை மறந்தவன்போலே கிரீடித்துக்கொண்டிருக்கிற வாத்மாவுக்கே நிருவிகற்ப ஞானானந்த சொரூபமான வைக்கிய பிராப்தியுங்கூடு மிதற்குத் திருஷ்டாந்தமெப்படியென்றால்? நிருவிகற்ப சொரூபமான சுவர்ணத்துக்குச் சவிகற்ப சொரூபங்களான கடகமகுடாதிகளா யுற்பவிக்கவுங்கூடு மப்படியே சவிகற்ப சொரூபங்களான கடகமகுடாதிகளுக்கு நிருவிகற்ப சுவர்ணங்களா யுற்பவிக்கவுங்கூடு மானபடியினா லசேதனமான சுவர்ணத்துக்கே யுபயாத்மகத்துவத்தினா லவிரோதமில்லாம லிருக்கச் சேதனரானவாத்மாவுக்குபயாத் மகத்துவத்தினாலென்ன விரோத மொருவிரோதமுமில்லை. ஆகையா லாத்மாவிடத்திலுள்ள மதமே யாத்மாவானபடியினா லாத்மாவானவர் மதவசத்தினாலே மாயையாயு மவித்தையாயு மானாரென்றுஞ் சுயமே பவித்தாரென்றும் பூருவஞ் சுருதியினாற் சொல்லப்பட்டதே பிரமாண மானபடியினாலே யாத்மாவானவர் தானே தன்னுடைய விவர்த்தகாரியமான வஞ்ஞான விலாசத்தினாற் றன்னை கர்த்துருத்து

வாதி கருமசயிதனுயிருக்கிற சிதாபாசனுகவறிந் தனேக ஜனனமரணப் பிரவாக செனிதமாயிருக்கிற சுகதுக்க சாகரத்திலே முழுகிப்போனவன்போலே பிரமித்து மஹாபயப்பிரதிதியை யடைகிரு னிதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்ருற் பழுதையினிடத்தி லாரோபிதமாயிருக்கிற பாம்புபோலென்று திருஷ்டாந்த மதுதா னெப்படியென்ரு லந்தகாராதிவேளையிலே விகார ரகிதமாயிருக்கிற ரச்சுவைப் பிரத்தியக்ஷமாய் கண்ணுலேகண்ட புருஷ னதையுற்றுப்பார்த்து ரச்சுவென்றறியாததினுலே ரச்சுவிலே கற்பிதமான சர்ப்பம் மித்தையானபோதிலுஞ் சர்ப்பாகாரமாய் விவர்த்தித்த வதிஷ்டாஞக்ஞானத்தினுலே ரச்சுவைவிட வொருசர்ப்பத்தைக் கண்டவ னெப்படி பயகம்பமாதிப் பிரதிதியை யடைவனே வப்படிப்போ லாத்மாவுமென்று சொல்லப்படு மிது சர்ப்பந்தானென்று நிச்சயித்து பயந்தோடுகிறபோது தடுக்கி கீழேவிழுந்து காலொடிந்து மிகுந்த பயகம்பமாதிகளை யடைகிருன்பிற்பாடு தீரவிசாரித்து பார்த்தவுடனே சர்ப்பமானது கேவலம் மித்தையா மாத்திரமாகப் போகிறபடியினு லந்த மித்தையாசர்ப்பத்தைத் தொட்டு வந்த பயகம்பமாதிகளும் மித்தையாசொரூபங்க ளேதினுலென்ரு லிது ரச்சுவென்றறிந்த வுடனே பயகம்பமாதிக ணிவிர்த்திக்கிறது பயகம்பமாதிக ணிவிர்த்தித்தாலு மந்தவேளையி லோடியொடிந்த காலேன் கூடவில்லையென்ருற் சொப்பன விந்திரியம்போலென்று திருஷ்டாந்த மதேதென்ருற் சொப்பனவேளையி லொருபெண்ணேடேபோகித்த புருஷனுக்குத் தானுமவளு மேகமாயிருந்த கேளிக்கிரகமும் அதற்குள்ள விதானதோரணுதி யலங்காரமும் யிரத்தினமய தம்பகுட்டியமாதிகளு நவரத்தினமய வமுசதூளிகாதி மெத்தைகளு மவளுடைய தனபருவத காடா

விங்கங்களுங் கண்ணைவிழித்தவுடனே மித்தையாய்ப் போகிறது யிவைகளெல்லா மித்தையானலு மிந்திரியகலனமாத்திரஞ் சொப்பனம்போய் ஜாக்கிரத்துவஞ் சத்தியமாய்க் காணப்படுகிற தப்படிப்போ லிங்கே சர்ப்பப் பிரமைகாலத்திலோடி யொடிந்தகால் சர்ப்பப்பிரமை தெளிந்துங் கொஞ்சநாட் சத்தியமாகவே யிருக்கு மதினலே சர்ப்பப்பிரமை சத்தியமாகமாட்டா தப்படிப்போற் ருட்டாந்திக சொருபரான பிரத்திய காத்மாவானவர் பூர்வ மிந்தப்பிரகாரந் தன்னுடைய விவர்த்த காரியமாயுஞ் சுவானந்தோ வுல்லாச விலாசாத்மகமாயுமிருக்கிற வஞ்ஞானத்தினலே பிரக்ஞான கனசொருபியாயிருக்கிற தன்னைமறந்தவன்போலே மறந்து தனக்கன்னியனு யொரு மித்தையா சிதாபாசனைத்தானே தானென்றறிந் ததினலே யனேக ஜனனமரணப் பிரவாகப் பயப்பிரதீதியை யநுபவிக்கிறவன்போ லநுபவித்துக்கொண்டிருந்து வதன்பி னனேக ஜன்மார்ச்சித புண்ணிய புஞ்ச பரிபாக வசத்தினலே தனக்கிந்த ஜனனமரண சுகதுக்கம் போதுமென்று தனக்கே யொழிவுவந்து தேகமுதற் பிரமலோகவரைக்குமுண்டான சமஸ்த விடயங்களிலேயும் விரக்தி பிறந்து சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனுய்ச் சற்குருவை யடைந்தவரிடத்தில் வெகுகாலஞ் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களைப்பண்ணித் தன்னைத் தானுகவறியும்போது பஞ்சகோச விலக்ஷணனுயு மவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாயு மசங்கசித்ருபியாயுமிருக்கிறநா னந்தக்கரணப் பிரதிவிம்பிதனுன சிதாபாசனன்று பின்னையோவென்ரு லந்தக்கரணத்துக்கு மந்தக்கரண வவத்தாருபங்களான ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்திகளுக்கும் ஜாக்கிரதாதி, யபிமானிகளாயிருக்கிற விசுவ தைசத பிராக்ஞாளுக்கு மதிட்டான சொருபனுயுஞ் சாக்ஷிமாத்திர

ஹையுமிருக்கிற பரமாத்மாவென் றிந்தப்பிரகாரம் பரமார்த்த சொரூபியா யிருக்கிறதா னறியப்பட்டானே யானு லந்தக்ஷணத்திலே ஜனனமரணப் பயப்பிரதீதியை யுடைத்தாகாதவனுக விளங்குவா ரானுற் றன்னைப் பரமாத்மாவாக வறிந்தவுடனே சகலபயங்களு நிவிர்த்தியடையு மானுற் பிரமாத்ம வைக்கியக் ஞானிகளிடத்திலே சுகதுக்காதி சமுசார வியவகாரங்களும் புத்திரதாராதி போசனுர்த்தமாய்க் கிருசிவாணிச்சிய யுத்தியோக யாசகாதிகளுங் கூடுமோவென்முற் பிராரத்த கருமவசத்தினு லவைகளெல்லாங்கூடு மஃதெப்படியென்முற் பிரமாத்ம வைக்கியக் ஞானத்தினு லஞ்ஞான வாவரணங்களும் ஆகாமிய சஞ்சித கருமங்களும் நஷ்டமாய்ப் போயும் பிராரத்த கருமமாவது சர்ப்பப் பிராந்திபோய் ரச்சுக்ஞானம் பிறந்தவுடனே யிந்தப்பிராந்தி காலசென்னியமான பயகம்பமாதிக ணிவிர்த்தியாயு முடனே நிவிர்த்தியாகாமலிருந்தொடிந்த கால்போலேயுஞ் சொப்பனம்போய் ஜாக்கிரத்து வந்தவுடனே சொப்பனங்களிற் போகாதிகளெல்லா நிவிர்த்தியாயுஞ் சொப்பனவிந்திரிய நிவிர்த்தியாகாம லிருந்ததுபோலேயுங் கருமக்ஷயரூபமான ஸ்தூலசரீர பதனபரியந்தந் தெத்தபட நியாயமாயிருக்கு மாகையினுலே பிரமாத்ம வைக்கியக் ஞானத்தினுலே சகல பயங்களும் நிவிர்த்தியாயும் பூருவஞ் சொல்லப்பட்ட சகல சமுசார வியவகாரங்களும் கொஞ்சநாள் நிவிர்த்தியாகாமலிருக்கு மானபோதிலும் பகிர்முகாளாயிருக்கிற பாராளுடைய திருஷ்டியைப்பற்றிப் பிராரத்த வசத்தினுலே யிப்படிக்கூடுமென்று சொன்னதேதவிர வந்தர்முக திருஷ்டியி லொரு வியவகார லேசமுமில்லை. ஆனுலு மொருவேளையிலே தோணப்பட்ட வியவகாரங்களு மாத்மவிலாசமான்னபடியினுலே யாத்மாவே யிதுவுமென் றறிந்து

கொண்டு விவேகியானவ னிற்பயனுகவிருப்ப னிற்பயனுக விருப்பனென்பதற்குக் கருத்தென்னவென்ருற் பிரக்ஞான கன பிரத்தியகாத்ம சொரூபியாயுமிருக்கிற வாத்மாவுக்குப் பரமார்த்திகமாய்ப் பயமேயில்லாதபடியினுலே பயமில்லாதவ னிற்பயனுகிறதற்கு நிமித்தமில்லை யானுலுந் தனக்கு விலா சார்த்தமாய்த் தன்னுடைய வானந்த மதத்தினுலே தோணப் பட்ட ஜனனமரணப் பிரதிதியினுல் வியவகாரகாலத்தில் பய ந்தவன்போலே பயந்திருக்கிறபடியினுலே நிற்பயனு யிருக் கிருனென்பதற்குத் தனக் கொருபயமிருந்து பிற்பாடு விடு பட்டு நிற்பயனுனவன்போலே யிருக்கிருனென்பதே கரு த்து. இப்படிப் பயமில்லாதவனுக்கே யாகந்துவமா யொரு பயந் தோணுகிறதையு மவனுக் கது நிவிர்த்தியாகிறதை யுந் திரவிசாரித்துப் பார்க்கிறபோது பரமார்த்தமா யாத் மாவுக் கொருபயமுமில்லை யதற்கு நிவிர்த்தியுமில்லை. இப் படியிருக்கப் பூருவம் நான் ஜனனமரண பயத்தை யடைந்திரு ந்தேனென்றும், இப்போ ததுநிவிர்த்தியாய் நிற்பயனுனேனெ ன்றுஞ் சொல்லுகிற தாத்மாவுக் கிதொரு விலாசமாத்திரமே யன்றியில் வேருென்று மன்ருனபடியினுலே ஞானுஞான ங்களால்வந்த பந்தமோக்ஷாதிகளொன்று மாத்மாவுக்குக் கால த்திரயத்திலேயுஞ் சம்பந்தமில்லைப் பின்னையோ வென்ரு லிந்த ஞானுஞ்ஞானங்களாலுண்டான பந்தமோக்ஷாதிக ளா த்மாவுக்கு சுவானந்த வுல்லாச விலாசமாத்திரமே; சரி. இப் படிப்பட்ட சுவாத்மானந்த விலாசத்தைவிட வேருெரு பந்த மோக்ஷங்களுமில்லை யந்த மித்தையா பந்தமோக்ஷங்களை நிருவகிக்கிறதற் காத்மாவைக்காட்டிலு மன்னியமாயொரு சிதாபாசனை யங்கீகரிக்கவேண்டியதுமில்லை. எதினுலெ ன்ருற் குருவசனப்படிக் கநுபவசிஷ்டனுன மஹாத்மாவு

க்கு ஞானஞ்ஞானங்களா லுண்டான சகல வியவகாரமு மாத்மாவாக விளங்கிறபடியின லென்றறிக. (உ௰௭)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர்தனக் கத்தியந்த சமிபங்களாயிருக்கிற புத்தியாதிகளினலே காணப்படுமென் றிப்படி யப்பியாசதிசையைப் பற்றினவாள் பண்ணுகிற சங்கைக்கிச் சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] பிரத்திய காத்மாவானவ ரேகராயேயிருந்து சடங்களாயு மனேகங்களாயுமிருக்கிற வாந்தர மனேபுத்தி சித்தவகங்காரங்களையும் பாகிய தெகேந்திரிய பிராணுதிகளையு மவைகளைச்சேர்ந்தசமஸ்தவிடயங்களையும்பிரகாசிப்பிக்கிருர். ஆத்துமாவினலே யறியப்பட்டுக்கொண்டு கேவலங் கடகுட்டியாதிகள்போலே சடசொருபங்களாயிருக்கிற விந்திரியாதிகளினலே கூடஸ்தாத்மாவானவ ரிவர்தா ளுத்மாவென்றேகமாயிருக்கிற தீபத்தை யனேகங்களாயிருக்கிற கடாதிகளறியாததுபோல வறியப்படமாட்டார். (உ௰அ)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் புத்தியாதிகளினலே யறியப்படமாட்டாரேயானு லந்தவாத்மாவை யறிகிறதற் கிந்தப் புத்தியாதிகளின் ஞானத்தைவிட வேறேயொரு ஞானமுண்டாகவேண்டு மப்படி வேறேயொரு ஞானமுண்டாகிறதற் கிந்த வந்தக்கரணுதிகளைவிட வேறேயொரு வந்தக்கரணுதிகளையுங்காணே மாகையால் முமூக்ஷுக்களுக்கு ஆத்மக்ஞானமெப்படியுண்டாகுமென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] சடங்களாயிருக்கிற வந்தக்கரணுதிகளுக்கு ஞானத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு தானும் ஞானசொருபியாய் விளங்கிற பிரத்தியகாத்மாவானவர் ஞானத்தைத்தானே சொ

ரூபமாய் யுடைத்தாயிருக்கிறதினாலே யவருக் கெப்போதும் நித்தியமாயிருக்கிற சொச்சொரூபக்ஞானமான தெப்போதுமிருந் துள்ளளவி லந்தக்கூடஸ்த சைதன்னியத்தை விளக்கிறதிலே யனாத்மாக்களா யிருக்கிற வந்தக்கரணாதிகளுடைய ஞானாபேக்ஷையானது கடாதிகளை பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு தானும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபத்துக்குத் தன்னைப் பிரகாசிபிக்க வன்னிய தீபாபேக்ஷை யெப்படித்தேவையில்லையோ வப்படி வேண்டியதில்லை.

(இ-ம்.) கிரகமத்தியி லேற்றிவைக்கப்பட்டுக் கிரகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு தானு மதிப்பிரகாசமாய் விளங்குகிற வொரு மகாதீபத்தை யிது தீபமென்றறிகிறதற்கு வேறேயொரு தீபாபேக்ஷை யெப்படித்தேவையில்லையோ வப்படிப்போலே தேகமத்தியிலே விளங்குகிற விருதய வாகாசத்திற் றன்னாலேதானே விளங்கிக்கொண்டு ஸ்தூலசூக்ஷுமங்களென்கிற சரீரகாரணமான வந்தக்கரணாதி சகலவிந்திரியங்களுக்கும் ஞானத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு தானு ஞானசொரூபியாய் விளங்குகிற வாத்மாவும் வாலிப யவ்வன கௌமார வார்த்திக ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மரணமூர்ச்சை சுவர்க்க நரக தூஷ்ணீயம் பூதாவத்தை முதற்கொண்டு நிருவிகற்பசமாதிவரைக்குமுள்ள சதாகாலமு நித்தியாநுபவ ரூபியானபடியினாலே யவரை யிவர்தா னாத்மாவென்றறிகிறதற்கு வேறேயொரு ஞானாபேக்ஷை வேண்டியதில்லை.

(உ௰கூ)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் புத்தியாதி சகல விந்திரியங்களினா லறியப்படமாட்டாரென்றுந் தீபத்திலுள்ள பிரகாசம்போ லந்த வாத்மாவினிடத்திலே சொச்சொரூபக்ஞானமா

னது நித்தியசித்தமா யிருக்கிறபடியினு லந்தாத்மவிடயக்ஞா னத்துக்கு வேறொரு ஞானம் வேண்டியதில்லையென்றும் பூருவசுலோகங்க ளிரண்டிலேயுஞ் சொன்ன திதார்த்தமான போதிலும்; கிருமிகீடபதங்க மநுட பசுவாதிகளா யிருக்கிற சகல பிராணிகளிடத்திலேயுஞ் சொச்சொருபக்ஞான மிருந்து மவர்களுக்கெல்லா மிவர்தா னுத்மாவென் ருத்மசொருப பரிக்ஞானம் வாராதபடியினுற் திருஷ்டாந்தமான தீபத்தை யிது தீபமென்றறிகிறதற்குத் தீபாந்திரப்பிரகாச மில்லாமற் போனுலு நேத்திரவிந்திரியப் பிரகாசாபேக்ஷை வேண்டியிருக்கிறபடியினுலே கேவலஞ் சொச்சொருபக்ஞானத்தினுலேதானே யாத்மபரிக்ஞானம் வரமாட்டாது. பின்னையோவென்று லது வேறொரு வுபாயத்தினுலேயே வரவேண்டுமென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்; யதத்துவாவிர்த்தி பூருவகமாய் தத்துவமசியாதி மஹா வாக்கியார்த்த சென்னியமாயிருக்கிற விர்த்திக்ஞானத்தினு லிவர்தா னுத்மாவென்கிற வாத்மசொருப பரிக்ஞானத்தினுலே ஜீவபரவைக்கிய சித்தியுண்டா மாகையா லிதுவே யுபாயமென்று வெளியாய்ச் சொல்கிருர்.

[சு - ம்.] சொருபலக்ஷணையென்றுந் தடஸ்தலக்ஷணையென்று மதத்துவாவிர்த்திலக்ஷணையென்றும் பெயரையுடைத்தாயிருக்கிற விந்த மூன்றுலக்ஷணைகளினுற் சகல சுருதிவாக்கியங்களு மாத்மாவைப் பிரதிபாதிக்கிறதுக ளதெப்படியென்ருற பிரமமானது சத்தியக்ஞானுநந்த சொருபமென்று சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியமானது சொருபலக்ஷணை. இதனுற் சத்தியக்ஞானுநந்தசொருபமா யொரு பிரமமுண்டென்று சுவர்க்கத்தைப்போலே பிரமத்தைப் பரோக்ஷமாயறி

யலா மிப்படி சத்தியஞானந்தமா யொரு பிரமமுண்டெ
ன்று சுருதிசொல்லுகிறதே யென்கிற பிரபல தாக்ஷண்
ணியத்தினாலே யப்படி யொரு பிரமமுண்டென்று பரோ
க்ஷமா யறிந்தபோதிலும்; அப்படிக்கு வுண்டோவில்லையோ
வென்கிற சமுசயம் போகமாட்டா தந்தச் சமுசய பரிகா
ரார்த்தமாய்த் தடஸ்தலக்ஷணையும் வேண்டியதாயிருந்த தெப்
படியென்றால்? மிருத்திகையினிடத்தில் கடமானதுபோ லிவ
ளவு சராசரப்பிரபஞ்சங்களு மெங்கேயிருந்துண்டாமோ
வெங்கேதானிருக்குமோ வெதிலே லயத்தையடையுமோ
வதுவே பிரமமென்று மிந்த வகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்களெ
ல்லா மெங்கேயிருந் துண்டாகின்றதுகளோ வவைகளெல்லா
ஞ்சுயமே சடங்களாயிருந்தாலு மெதினுடைய சைதன்னியத்
தைப் பற்றிக்கொண்டு சுயமே சேதனங்கள்போலே யிருக்கி
ன்றதுகளோ விவளவு மெங்கே லயத்தையடையுமோ வது
வே பிரமமென்று சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியமே தடஸ்தல
க்ஷணை. இதினாலே யாகாசாதிப் பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்
டி திதி பிரளயங்களுக்கு மகங்காராதி யுற்பத்தி லயப்பிரவிரு
த்திகளுக்குங் காரணமாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயு மொருவஸ்து
வுண்டென்று போதம்வரு மப்படிப் போதம்வந் திருந்தபோ
திலும் ஆத்மசொரூபமானது பூதபௌதிக பிரபஞ்சங்களி
னாலேயு மகங்காரதி ஸ்தூலாந்தங்களினாலேயு மறையப்பட்ட
துபோ லிருக்கிறபடியினாலே யந்த மறைவையு நிவிர்த்திப்பித்
தாத்மாவைப் பிரத்தியக்ஷமாய் தெரிவிக்கிறதின்பொருட்
டதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணைவேண்டியிருந்த ததெப்படியெ
ன்றா லதத்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட வனாத்மாக்களையெ
ல்லா மிதுவு மாத்மாவன் றிதுவு மாத்மாவன்றென்று யிப்
படி நிஷேதித்துப் போட்டபிறகு மௌனமாய் முடிந்த வே

தவாக்கியமே யதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணை. அஃதெப்படியெ ன்ருல னத்மாக்களைமாத்திரம் நிஷேதம்பண்ணுகிற வதத்துவா விர்த்தி லக்ஷணையான தெப்படி யாத்மாவை பிரதிபாதிக்கு மென்ருல் அந்த வனத்மக்களையெல்லா மாத்மாவன்றென்று மிவளவும் மித்தையாமாத்திரமென்றும் நிஷேதித்துப்போட் டுப் பிற்பா டொன்றுஞ் சொல்லாமல் முடிந்த சுருதிவாக்கிய த்தினுடைய மௌனத்தினலே யந்த வதத்துவாவிர்த்தி யான தாத்மாவையே பிரதிபாதிக்கின்றது. இதற்குத் திருஷ் டாந்த மேப்படியென்ருல்? வீதியிலேபோகிற புருஷாளுக்கு ட்புருஷ னரென்று ஒரு சகியினலே கேட்கப்பட்ட மற் ளொரு யெவ்வன்னநாயகியானவள் இவனன் றிவனன்றென் றெல்லாரையுந்தள்ளிப் பிற்பாடு தன்புருஷனைக் கண்டவுட னெப்படி மௌனமா யறிவித்தாளோ; அப்படிப்போ லதத்து வாவிர்த்திலக்ஷணையான தனத்மாக்களை நிஷேதித்துப் பிற் பாடு மௌனத்தினலே யாத்மாவைதானே பிரதிபாதிக்கிற தா கையா லதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணமென்கிற பெயரை யுடை த்தாயிருக்கிற விதுவுமன் றிதுவுமன்றென்கிற நேதிநேதி வாக் கியத்தினலே சர்வசாதன சம்பன்னனுயு மேதாவியாயும் விசாரஜீவனுயு மாத்மாவை யறியவேண்டுமென்கிற விச்சை யையுடைய தீவிரதர முமுக்ஷுவானவன் றேகேந்திரியாதி வத்தியாசருபமாயிருக்கிற பிரமைக் கதிஷ்டானமாகிய கூடஸ் தாத்மாவினிடத்திலே ஜீவனென்கிற வியவகாரத்துக் கேதுக்க ளாயிருக்கிற வியட்டி ஸ்தூல சூக்ஷும காரண சரீரங்களென் ன சர்வாதிஷ்டானப் பிரமத்தினிடத்தி லீசுரனென்கிற வியவ காரத்துக் கேதுக்களாயிருக்கிற சமட்டி ஸ்தூலசூக்ஷுமகராண சரீரங்களென்ன, விவைகளுடைய சங்கோசவிகாசங்களென் ன, சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞத்துவாதிகளாயிருக்கிற குணதார

தன்மியங்களுக்கு முக்கிய வேதுக்களாகிய மாயையவித்தை யாதிகளான் வுபாதிகளென்ன ஆகிய யெல்லாவற்றையுந்த ள்ளி இவ்வளவு மதிஷ்டானத்தினிடத்தி லாரோபிதமான படி யினாலேயும் வந்தியாபுத்திர சசவிஷாண ககனாரவிந்தங்கள் போலே காலத்திரயத்திலேயுங் கேவலம் மித்தையாமாத்திர மானபடியினாலேயு மிவைகளொன்று மாத்மாவன்றென்று நிடேதித்துப்போட்டுப் பிற்பாடு தத்துவமசியாதி மஹாவாக் கியங்களினாலே ஜீவாதிஷ்டான சைதன்னியமான் ஜீவாத்மா வென்ன, ஈசுராதிஷ்டான சைதன்னியமான பரமாத்மாவென் ன, இந்த விரண்டு சைதன்னியங்களுடைய நித்தியசித்தமான ஏகபாவத்தை யடைகுவன். அஃதெப்படியென்றாற் றத்துவ மசியென்கிற சுருதிவாக்கியத்தினாலே வாக்கியார்த்தத்தைப் பற்றி ஐக்கியஞ்சொல்லுவோமென்றால்? வாக்கியர்த்தத்தை விசாரிக்கும்போது ராசாவுக்கு மடிமைக்கு மஹாமேருவுக்கு மணுவுக்குஞ் சூரியனுக்கும் மின்மினிக்கும்போலே ஜீவீசுரா ளிரண்டுபேருக்குஞ் சர்வக்ஞத்துவாதி கிஞ்சிக்ஞத்துவாதி குணவைசம்மியத்தினால் வெகுபேத மிருக்கிறபடியினாலே யது கூடாது. பின்னே யெப்படியென்றால்? லக்ஷணையை ப்பற்றியே யவர்களுக் கைக்கியஞ்சொல்லவேண்டு மானால் லக்ஷணைதா னெத்தனைவிதமென்றால்? ஜகரலக்ஷணையென் றும், அஜகரலக்ஷணையென்றும், ஜகதஜகரலக்ஷணையென்று ம், திரிவிதமுண்டு. இதில் விட்ட லக்ஷணைக் குதாரண மேதென்றால்? கங்காயாங்கோஷப் பிரதிவசதியென்கிற வாக் கியமே யுதாரணம். இதன் வாக்கியார்த்த மெப்படியென்றால்? கங்காப்பிரவாகத்திலே யிடையர்தெருவிருக்கிற தென்கிறது பிரத்தியக்ஷ விரோதமானபடியினாலே கங்காபதத்துக்கு வா க்கியார்த்தமாயிருக்கிற பிரவாகத்தை யத்தியந்தம் விட்டுப்போ

ட்டுத் தீரத்தை லக்ஷணையினாலே யங்கீகரித்துக் கங்காதீர த்தத்திலே யிடையர்தெரு விருக்கிறதென்று சொன்னாலொ ருவிரோதமுமில்லை. அப்படிப்போல மனோப்பிரமமென்கிற வாக்கியத்துக்கு வாக்கியார்த்தமான விகாரமனதுக் காத்மத் துவங் கூடாதபடியினாலே மனோவிலக்ஷணம் பிரமமென் றுசொன்னாலொருவிரோதமு மில்லை. ஆனபடியா லிந்த விட் டலக்ஷணையானது தத்துவவாக்கியத்துக் குபயோகமில்லை. ஏனென்றால்? விட்டலக்ஷணையிலே வாக்கியார்த்தமான யாவ தம்சத்தையும், விடவேண்டியதிருப்பதினாலேயும், யாவதம் சத்தையும்விட்டா லைக்கியஞ் சொல்லுகிறதற் கிடமில்லாத படியினாலேயும், உபயோகமாகமாட்டாது. விடாத லக்ஷ ணைக் குதாரணமேதென்றால்? சோணோதாவதியென்கிற வாக் கியம். இந்த வாக்கியார்த்த மெப்படியென்றால்? சிவப்பான தோடுதென்பது. அசேதனமான சிவப்போடுதென்ப தத்தி யந்தம் விரோதமானபடியினாலே? சிவப்பையும் விடாமற் சிவப்பாயிருக்கிற வொரு குதிரையைக்கூட லக்ஷணையினா லங்கீகரித்துக்கொண்டு சிவப்புக்குதிரை யோடுகிறதென்று சொன்னா லொருவிரோதமுமில்லை. அப்படிப்போலே சத்தி யக்ஞானானந்தமென்கிற வாக்கியத்துக்கு; சத்தியாதி பதங்களு க்குமாத்திரம் பிரமத்துவங் கூடாதபடியினாலே சத்தியாதி பதங்களையும் விடாமற் பிரமத்தையும் லக்ஷணையினாலே யங் கீகரித்துக்கொண்டு சத்தியக்ஞானானந்தம் பிரமசொரூபமென் றுசொன்னா லொரு விரோதமுமில்லை. ஆனபடியினா லிந்த விடாதலட்சணையானது தத்துவமசிவாக்கியத்துக் குபயோக மாகமாட்டா தேனென்றா லந்த வாக்கியார்த்தத்தி லிருவித வம்சத்தையும் விடப்படாதபடியினாலேயும், விரோதாம்சத் தைவிடாம லைக்கியங் கூடாதபடியினாலேயு முபயோகமாக

மாட்டாது. விட்டுவிடாதலக்ஷணைக் குதாரண மேதென்றால்? சோயந்தேவதத்தகாவென்கிற வாக்கியம். இந்த வாக்கியார்த்த மெப்படியென்றால்? காசிப்பட்டணத்தி லியா[illegible]தே வதத்தன் காணப்பட்டானோ வந்தத் தேவதத்தனானவன் யிவ னென்கிற திப்படிச் சொல்லப்பட்ட வர்த்தத்தி லந்தத்தேச மந்தக்கால மந்தரூப மந்தவவத்தைகள் முதலானதுகளுக்கு மிந் தத்தேச மிந்தக்கால மிந்தரூப மிந்தவவத்தைகள் முதலானது களுக்கும் வெகுவிரோத மிருக்கிறபடியினாலே வாக்கியார்த்த த்தி லேகதேசாம்சங்களான வந்தத்தேச மந்தக்காலாதிகளையு மிந்தத்தேச மிந்தக்காலாதிகளையும் விட்டுப்போட்டு வாக் கியார்த்தத்தில் முக்கியாம்சமாயிருக்கிற தேவதத்தனுடைய சரீரபிண்டத்தைமாத்திரம் லக்ஷணையினா லங்கீகரித்துக்கொ ண் டந்தத் தேவதத்தனே யிவனென்றுசொன்னா லொரு விரோதமு மில்லை. அப்படிப்போலே தத்துவமசியென்கிற வாக்கியத்தி லிருக்கிற தற்பதத்திற்கும், துவம்பதத்துக்கும், வாக்கியார்த்தத்தை விசாரித்து வதிற் றள்ளத்தக்க விரோ தாம்சத்தை தள்ளிப் பிற்பா டவிருத்தமாயிருக்கிற முக்கியாம் சத்தை லக்ஷணையினா லங்கீகரித்துக்கொண் டைக்கியஞ்சொ ல்லவேண்டு மஃதெப்படியென்றா லவித்தையோபாதிகனாயுங் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவாதி யபிமானியாயுங் கிஞ்சிக்ஞ னாயுமிருக்கிற நீயானவன் மாயோபாதிகனாயுஞ் சர்வக்ஞத் துவ சர்வேசுரத்துவ சர்வாந்திரியாமித்துவாதிகளான வனந்த கல்யாணகுண பரிபூரணனாயுமிருக்கிற வந்த வீசுவரனை வாகிறா யென்கிறதே வாக்கியார்த்த மிந்த வாக்கியார்த்த த்திற் றொம்பத வாச்சியனாயிருக்கிற ஜீவனுக்குந் தற்பத வாச்சியனாயிருக்கிற ஈசுரனுக்குஞ் சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞ த்துவாதிகளாயிருக்கிற குணதாரதன்மியத்தினாலே வெகுவி

ரோதமிருக்கிறபடியால் வாக்கியார்த்தத்தில் விருத்தங்களாயு மேகதேசாம்சங்களாயுமிருக்கிற வவித்தையு மவித்தையாகாரியங்களையு மந்த வவித்தையா கற்பிதங்களான கிஞ்சிக்ஞத்துவாதி குணங்களையு மாயையு மாயாகாரியமான குணங்களையு மந்த மாயாகற்பிதங்களான சர்வக்ஞத்துவாதி குணங்களையும் விட்டுப்போட்டு வாக்கியார்த்தத்திலே முக்கியாம்சங்களாயிருக்கிற வவித்தையா வதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியத்தையும் மாயாவதிஷ்டானமான பிரமசைதன்னியத்தையும், லக்ஷணையினு லங்கீகரித்துக்கொண்டு நீ யதாகவாகிறு யென்றுசொன்ன லொரு விரோதமுமில்லை, இந்த விட்டுவிடாத லக்ஷணையே தத்துவமசிவாக்கியார்த்தத்துக் குபயோகமெதினுலென்று லிந்த விட்டுவிடாத லக்ஷணையிலே விருத்தமான யேகதேசாம்சத்தைமாத்திரந் தள்ளினு லவிருத்தமான முக்கியாம்சங்களுக் கைக்கங்கூடு மாகையினு லிந்த லக்ஷணையே யுபயோகம். இந்த விட்டுவிடாத லக்ஷணையாகிய பாகத்தியாக லக்ஷணையினுற் சோதித்தறியப்பட்டிருக்கிற தத்துவமசியாதி மஹாவாக்கியங்களினுலே யாத்மபரிக்ஞான பூருவகமாய் ஜீவபரவைக்கிய சித்தியுண்டாகிறபடியினு லாத்மாவுக்ககண்டார்த்தஞ் சித்திக்கிற திதி லிதுவே யுபாயமென்று சொல்லப்படும். (௩௰)

(அ-கை.) ஆத்மாவைப் பிரித்தறியில் ஞானத்துக் கதத்துவாவிர்த்தியன்றியிலேபோனு லென்ன வானியென்று சங்கித்துக்கொண் டாரோபிதமான சர்ப்பத்தைத் தீரவிசாரித் திது சர்ப்பமன்றென்று தள்ளாதேபோனுல் யதார்த்தக்ஞான மெப்படிப் பிறக்கமாட்டாதோ வப்படிப்போலே யதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணையினுலே யனுத்மாக்களை நிஷேதித்துத் தள்

ளாமற் போனு லாத்மா விவரென்கிற பரிக்ஞானம் பிறக்க மாட்டாதென்று சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] அவித்தையாகற்பிதமாயுஞ் சடசுபாவமாயுமிருக்கிற சரீராதிக ணீர்க்குமிழிகள்போல் நாசத்தை யுடைத்தான துகளாகையா லிதொன்று நானன்று பின்னேயோவென்ருல்? நான் சர்வதிரிசியத்துக்கும் விலக்ஷணமாயிருக்கிற பரப்பிரமமென்று விவேகியான மஹாபுருஷனறிவன்.

(இ-ம்.) அவித்தையாகற்பிதங்களாயுந் திரிசியங்களாயுமிருக்கிற தேகாதியானதுக ணீர்க்குமிழிபோல் நாசத்தையுடையயதுக ளகம்பதார்த்த சொரூபியாயிருக்கிற நா னிவைகளுக்கெல்லாம் விலக்ஷணமாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயு நின்மலமாயும் நிருபாதிகமாயுஞ் சச்சிதானந்தகனமாயுமிருக்கிற பிரமமென்றறிந்து கிருதகிருத்தியனுகுவன். (௩௰௧)

(அ-கை.) இப்படி முன்சொன்னபிரகார மத்துவிதானந்தசொரூபியாயிருக்கிற வாத்மாவை மஹாவாக்கியார்த்தக்ஞானத்தினலே யபரொக்ஷமாயறிந்து பிற்பா டந்த வநுபவத்தைத்தானே சதாவநுபவிக்கிறதி னிமித்த மாத்மாவினிடத்திலேதானே யைக்கியமுண்டாகிற பிரகாரத்தை யைந்துசுலோகங்களினலே சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] பஞ்சபூதபௌதிகமான ஸ்தூலதேகத்துக் கன்னியமாகுகையினுலே யெனக்கு ஜன்மசரை கிருசபாவ மலமாதிகளுமில்லே. இப்படியே ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய பிராணுதிகளென்ன சத்தாதிவிடயங்களென்ன யிவைகளுடையசம்பந்தமு மெனக்கில்லே.

(இ-ம்.) ஜன்மமாவது? சுக்கிலசுரோணித விகாரமாய் பையிலேகட்டுப்பட்டுப் பத்துமாசவரைக்கும் மாதாவினுடைய

வுதரத்திற் குடியிருந்து பிரசவகாலவேளையில் மாதாவினு டைய யோனிரந்தரத்திற் பிரசவவேதனையுண்டாகிறபோது வெகுநேரம்வரைக்கு மிருந்தவிடத்திலிருக்காமல் வயிற்றிலே மறிந்துமறிந்து சுற்றிவந்து பிரசவகாலத்தி லுண்டாகின்ற வி யாபகவாயுவினாலே விகசிதமான யோனிரந்திரமார்க்கமாய் ஸ்தூலசரீரமானது ஜீவகலாசம்பந்தத்தோடே யதோமுகமா ய்ப் பூமியிலேவிழுகிறது. சரையாவது? மீசை தாடி புருவங் கூட நரைத்துப்போய் நரம்புகளுடைய சந்திபந்தங்களும்வி ட்டுப்போய்த் தந்தவிகீனமாய் கண்ணுந்தெரியாமற் காதுங் கேளாமற் கோழையுமிருமலுங் கோபதாபமுமேலிட்டுக் குண விபரீதத்துடனே ஸ்தூலசரீரமானது கோல்பிடித்துக்கொ ண்டு மனோன்முகமாய் நடந்துவருகிறது. கிரிசபாவமாவது? வியாதியினாலேயு மனோவிசனத்தினாலேயுஞ் சரீரமானது வாடு கிறது. லயமாவது? பிராணனீங்கிப் பிரேதமாகித் தகனகன னஞ் செந்துபக்ஷணாதிகளினாலே ஸ்தூலசரீரத்துக்கு நாசம் வருகிறது.

(இ-ம்.) கிரிசியமாயுஞ் சடசுபாவமாயுமிருக்கிற ஸ்தூலசரீ ரத்துக் கன்னியனாகையினால் ஜன்மசராதிக ளெனக்கொன் றுமில்லை. அப்படியே யிந்திரியங்களுடைய சம்பந்தமுமில்லை. சத்தாதிவிடங்களுடைய சம்பந்தமுமில்லை. (௩௰௨)

(அ-கை.) அந்தரிந்திரிய வியாபாரசம்பந்தமு மாத்மாவுக் கில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] நான் மனதன்றியிலே யிருக்கிறபடியினாலே சோ ம்பனித்திரை பயமுதலான தாமதவிகாரமும், பெண்விடய மாய் விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்தியாகிய ராகம் வைர மாகிய துவேசமுதலான ராசதவிகாரமும், சிரத்தை பக்தி

தியான மியோகஞ் சமை தமைமுதலான சாத்திகவிகாரமு மெனக்கில்லை. இப்படிச் சரீரவிந்திரிய பிராணமனதுகளொ ன்றுமில்லாதபோ தந்த வாத்மாமாத்திரம் வஸ்துவென்றதி லென்னபிரமாணமென்று லப்பிராணனென்றும், அம்மன னென்றும், நின்மலனென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதியேபிரமா ணம். (௩௰௩)

(அ-கை.) முந்தின விரண்டு சுலோகத்தினாலே யனாத்ம சொரூபத்தைத் தெரிவித்துக் குருப்பிரசாத சம்பன்னனாயிரு கிறவனுக் கனாத்மாவுக் கவதியாயிருக்கிற சுவாநுபவார்த்த த்தை மற்ற மூன்று சுலோகங்களினாலே சொல்லுகிறார்.

(சு-ம்.) அகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாஞ் சா க்ஷியாயிருக்கின்ற நான் புத்திவாசனையாகிய முக்குணசம்பந்த மில்லாதபடியா னிர்க்குணன். நிரிந்திரியனாகிய நான் இந்திரிய ஜென்னிய வியாபாரமாகிய கிரியை இல்லாதவனானதா னிஷ் கிரியன். நிரவயவனாகிய நான் கரசரணாதி யவயவங்கள்போல் நசியாதிருத்தலா னித்தியன். உற்பத்தி நாசமாகிய விகற்பமி ல்லாமையா னாநிருவிகற்பன். மனோவியாபாரமென்கிறதே ய ஞ்சனமானபடியினால் மனதேயில்லாமலிருக்கிற வென்னி டத்தி லந்த மனோவியாபார ரூபமான வஞ்சனமேயில்லை யாகையா னிரஞ்சனன். சங்கத்தையுடைத்தான வஸ்துகளு க்கே விகாரமுண்டாகிறபடியா லசங்கனான வென்னிடத் தில் விகாரமேயில்லை யாகையால் நிருவிகாரன். பதினேழி ந்திரிய சொரூபமான லிங்கசரீரமே யாகாரமானபடியினா லந்த லிங்கசரீரோபாதி வற்சிதனாயிருக்கிற வென்னிடத்தி லந்த லிங்கசரீர ரூபமான வாகாரமேயில்லை யாகையா னா னிராகாரன். அவித்தையா வித்தையாகாரியங்களிலே பந்

தமோகுணங்களானதா லந்த வவித்தையாவித்தைகளு மவை களின் காரியங்களு மில்லாமலிருக்கிற வென்னிடத்தி லந்த வவித்தையாவித்தையா காரியங்களான பந்த மோக்ஷ ங்கனேயில்லை யாகையா னான் காலத்திரயத்திலேயும் விடு பட்ட நித்திய முத்தன். அன்னியோன்னிய சம்பந்தமுள்ள வஸ்துக்களுக்கே கூட்டுறவினாலே மலமானதுண்டாகிறப டியா லொன்றோடுங் கூடாமலிருக்கிற வென்னிடத்தில் மலமேயில்லை யாகையா னா னிருமலன். இந்தப்பிரகாரஞ் சா ர்வகாலமும் நா னிப்போது சொன்ன நிர்க்குணாதி சொரூப மாக வாகியிருக்கிறேனென் றநுபவித்தறியவேண்டும்.(கூஎச)

(அ-கை.) பூருவஞ் சொல்லப்பட்ட யேதுப்பிரமாணாதிக ளினாலே தன்னுடைய சொரூபமான திப்படியென் றறியப் பட்டு தானபோதிலும் மப்படியறியப்பட்ட வநுபதத்தைத் திடப்படுத்துகிற நிமித்தம் பின்னையு மந்த வநுபவத்தைத் தானே திருஷ்டாந்த பூருவகமா யின்னபடியென்று காண்பிக் கிறார்.

[சூ-ம்.] முன்சொன்ன யேதுப்பிரமாணாதிகளினா னித்தி யவநுபவசித்தனா யகம்பாதார்த்த சொரூபியாயிருக்கிற நான்; ஆகாசமானது கடமடகுட்டியகுசூல கோபுராதிகளான வ னேகவுபாதிகளிளெல்லா முள்ளும் வெளியு மேகரூபமாய் வி யாபித்துக்கொண் டந்த கடாதிகளெல்லா நசித்தாலுந் தான சியாமற் சுத்தமா யசங்கமாய் நின்மலமாய்ச் சலனரகிதமா யிருத்தல்போ லகங்காராதித் திரிசியப் பிரபஞ்சங்களி னுள் ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்திருத்தலாற் சர்வ கெதனாயு நாசரகிதனாயு மிருத்தலா லச்சுதனாயு முயர்வுதாழ்வு நீளங் குறு கலன்றியிற் சர்வத்திலுஞ் சமமாய் வியாபித்திருத்தலாற் சர்வ

சமனுயு மப்படிச் சர்வத்திரவியாபித்திருத்தலால் நிர்லேபமா கியு மச்சுதனுயுஞ் சங்கரகிதனுனதா னிற்சங்கனுயும் மலமில் லாதவனுதலா னிருமலனுயு மிப்படிப் பரிபூரணனுயிருக்கிற வெனக்குச் சலனமேயில்லாதபடியா லசலனுயுஞ் சதாவிளங் கிக்கொண்டிருக்கிறேன். (௩௰௫)

(அ-கை.) பூருவசுலோகத்தினுலே சொல்லப்பட்ட வப ரோக்ஷாநுபவ திடத்தை வெளியாய்க்காண்பிக்கிருா.

[சு-ம்.] காலத்திர யாபாத்தியமாதலா னித்தியமாயு முட ல்போல மலசம்பந்த மற்றிருத்தலாற் சுத்தமாயும், போதவடி வாதலால் புத்தமாயும், ஸஜாதிய விஸாதீய ஸ்வகதபேத சூ ன்யமாதலா லேகமாயுந் துவித மில்லாததா லத்துவிதமாயும், பரிச்சின்னமில்லாத சுகசொரூபமாதலா லகண்டானந்தமாயு ம், சத்தியக்ஞானுனந்தம் பிரமமென்கிறதைத் தெரியச் சுருதி வாக்கியத்தினுலே பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற பரப்பி ரமமானது நான்ருனென் றிப்படித் தன்னுடைய சொரூபசு பாவத்தை யறிந்து சதாமனனம் பண்ணவேண்டும். (௩௰௬)

(அ-கை.) பூருவசுலோகத்திற் சொன்ன மனனமானது வெகுகால மப்பியாசிக்கிறபோ ததுதானே பரமபுருஷார்த்த த்தைச் சாதிப்பிக்குமென்று சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] நிரந்தரந் தைலதாரையைப்போற் செய்யப்பட் ட நான் பிரமமாயிருக்கிறேனென்கிற வகம்பிரம்மாஸ்மியா கிய சத்துவாசனையானது; அந்தக்கரண கற்பிதங்களான கர் த்தாகம் போக்தாகஞ் சாதோகம் நஷ்டோகஞ் சிஷ்டோகம் பி ரஷ்டோகங் கஷ்டோகந் துஷ்டோகமென்கிற விதுமுதலா ன வசுத்தவாசனையாகிய துக்க பரம்பரைகளை யவுடதமான

து ரோகங்களை வெகுகாலாப்பியாசத்தா லெப்படிக்கெடுக்குமோ வப்படிக்கெடுக்கும். (கூ௰எ)

(அ-கை.) பிரமானுசந்தான விடயத்திலுள்ள சாதனநியமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] ஜனமுதலான பாதையன்றியிவிருக்கிற சுத்தமான விடத்தில் மிருதுகம்பளாதி யாசனத்திலிருந் திகபர சுகவிச்சையில்லாதவனுயு மந்தந்தக் கோளகங்களி னிறுத்தப்பட்ட சிதேந்திரியனுயு மனாத்மவிடயங்களிலே புத்தியை விடாதவனுயு மிருக்கிற தீவிரதரமுமூக்ஷுவான மஹாபுருஷன் யேகரசரான நித்தியமுக்த சுத்தபுத்த பரிபூரணானந்த சொரூபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே நானென்று தியானம்பண்ணுவன். (கூ௰அ)

(அ-கை.) திரிசியப் பிரபஞ்சகாரணமான சாக்கிரத்திலேகத்துவபாவனையான தெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] பிரமசொரூபத்தைப் பிரித்தறியிற் சோபனமான புத்தியை யுடைத்தான வப்பியாசியானவ னாத்மாவினிடத்திலே கற்பிதங்களாயிருக்கிற சகல பிரபஞ்சத்தையு மாத்மாவினிடத்திற் பிறவிலாபித்த லென்பதாகிய வத்தியந்த லயஞ்செய்து போட்டதின்பின்பு பூரணசந்திரோதயத்தின் நிலவோடுங் கூடிவிளங்குகிற வாகாசம்போற் பிரகாசிக்கிற பரமாத்மாவே நானென்று தியானிப்பன். (கூ௰கூ)

அ-கை.) பரமார்த்திக விக்ஞானியானவ னுமரூபங்களையொன்றுங்கிரகியாமற் சதாபரிபூரணமாயிருக்கிற சிதானந்தப்பிரமசைதன்னியமாகவே யிருப்பனென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பரப்பிரமசொரூபத்தை யறிந்திருக்கிற மஹாத்மாவானவ னுமரூபப் பிரபஞ்சங்களை மித்தையென்று விட்டுப் போட்டுத் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமின்றியிருக்கிற பரிபூரணமாயுஞ் சின்மயமாயிருக்கிற சித்தாயும் பரமப்பிரீதிவிடயமாயிருக்கிற வானந்தமாயுமிரானின்ற சொரூபமாகவேயிருக்கிறான். (௬0)

(அ-கை.) ஞாதுருக்ஞானஞேயமென்கிற திரிபுடிக்ஞானமுண்டாயிருக்கும்போ தேகத்துவபாவனையான தெப்படிக் கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அறிகிறவனும் விர்த்திக்ஞானமாயு மறியப்பட்ட விடயங்களாயுமிருக்கிற திரிபுடிகளுடைய பேதப்பிரதீதியானது மாயாவவித்தையா காரியங்களுக் கன்னியரான வாத்மாவினிடத்திலில்லை. பின்னையோவென்றால்? மாயாவவித்தையா கற்பிதங்களான ஜீவீசுராளிடத்திலேயிருக்கிறது. ஆனா லாத்மாவெப்படிவிளங்குகிறாரென்றாற் சிதானந்தவேகசொரூபியாய்த் தான்றானே விளங்குகிறார்.

(இ-ம்.) மாயாவவித்தையாவிலக்ஷணமாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்திலே ஞாதுருமுதலான பேதங்களொன்றுமில்லை கேவலஞ் சச்சிதானந்தசொரூபியானபடியினா லாபாசங்களொன்றோடுஞ் சேராமற் றானேவிளங்குகிறார். (௬௧)

(அ-கை.) இப்படிப்பட்ட சுத்தசைதன்னியவஸ்துவைத் தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அந்தக்கரணமாகிற அரணிக்கட்டையிலே மனனமாகிற மேலரணியைவைத்துச் சொரூபத்தியானமாகிற மத

னவியாபாரத்தைச் சர்வகாலமுஞ்செய்யும்போ துண்டாகா நின்ற பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரரூபமாகிய வகண்டாகார விர்த்திக்ஞானமாகிற வக்கினிச் சுவாலையானது வாவரணவி க்ஷேபாதிப் பரிவாரங்களோடேகூடிச் சொற்சொரூபத்தை யறியவொட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற மூலாக்ஞா னமாகிற விந்தனத்தைத் தகிக்கு மிப்படி யஞ்ஞான மதன்பரி வாரத்தோடும் பஸ்பமானவுட னிந்த முமூக்ஷுவானவ னாத் மசாம்பிராச்சிய சிம்மாசனத்திலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணப் பட்டுக் கிருதகிருத்தியனாக விருப்பன். (சமஉ)

(அ-கை.) ஜீவபரவைக்கியக்ஞானத்தினாலே யவித்தை யாகற்பிதமான தமசானது நிஷ்ஷேஷமாய் நிவர்த்தியானவு டனே பரமாத்மாவானவர் தான்றானேவிளங்குவ ரென்று சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] அர்ணோதயத்தினா லந்தகாரநிவிர்த்தியானவுட னெல்லாருடைய நேத்திரவிந்திரியத்துக்கும் விடயமா யாதி த்த ரெப்படியுதிப்பரோ வப்படி யனாதி யவித்தையா மய மான தமசானது பிரமாபரோக்ஷக்ஞானத்தினா னிஷ்ஷேஷ மாய் நசித்தவுட னாத்மாவானவர் சுத்தவிர்த்திக்கி விடமாயி ருப்பர். (சமங)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் சர்வகாலமு மபரோக்ஷசொரூ பியானபடியினாலே வாலம்பித்தவராகவேயிருக்கிறா ரப்படி யிருக்க விப்போ தெனக்கு லபித்தாரென்கிற தெதினாலெ ன்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] அகங்காராதி சர்வகிரிசியத்துக்குஞ் சாக்ஷியாயி ருக்கிற வாத்மாவானவர் வாலிப யௌவன கௌமார வார்த் திக ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மரணமூர்ச்சை தாஷ்டினீய

பாவஞ் சுவர்க்க நரக மிவைகள்முதலான சர்வகாலமு மடை யுப்பட்டிருக்கத் தேகேந்திரியாதி யத்தியாசரூபமான வவித் தையினலே யடையப்படாதவர்போலே விளங்குகிருர்.

அப்படி வெகுகாலமடையப்படாதவர்போற் ருேணினு லும் வெகுகாலம் நிரந்தரமாய்ப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற சிர வண மனன நிதித்தியாசன சென்னியமான பிரமாபரோக்ஷக் ஞானத்தினலே யந்த வவித்தைக்கி நாசம்வரும்போ தடைய ப்பட்டவர்போல் விளங்குகிருர்.

அடையப்பட்டவராக விளங்குகிருரென்று சொல்லாம லடையப்பட்டவர் போலே விளங்குகிருரென்று சொல்வ தென்னெனிற் றன்னலெண்ணி யறியப்பட்ட வொன்பதுபே ரைவிடப் புறம்பாயிருக்கிற தன்னை பத்தாவானென் றறியாம லவிவேகத்தினலே தன்னைத்தான் பறிகொடுத்தவன்போற் பிரமிக்கிற தசமனைப்போற் றன்னலறியப்பட்ட தொண்ணூ ற்ருறு தத்துவங்களோடே கூடாமலிருக்கிற தன்னைத் தொ ண்ணூற்றேழா மவனகப் பிரித்தறியாமற்போன வவித்தை யாப் பிரமையினற் றன்னைப் பறிகொடுத்தவன்போற் பிரமிக் கிருன்; பிற்பாடு விவேகத்தினற் றன்னைத்தா னடைகிரு னிந்த வவித்தையா நிவிர்த்தியே விவேகமானபடியினு லிந்த விவேகமு மவித்தையா காரியமே யல்லாமல் வேறில்லை கேவலம் பரமார்த்திக திசையி லாத்மாவானவ ரடையப்பட் டவராகவே யிருக்கிறபடியினுலேயு மிப்போ தடைந்தேனெ ன்று சொல்ல விடமில்லாததினுலேயு மந்த நித்தியப் பிராப்த ரான வாத்மா வடையப்பட்டவர்போல விளங்குகிருரென்று சொன்னதே சரி. இதற்கு திருஷ்டாந்த மெப்படியென்ருல்? நகையைக் கழத்தி வைத்துப்போட்டு நீராடின வொருபெண்

ளொரு வாபரணத்தை கண்டத்திற் றரித்தவுடன் சகிவந்து சோரநாயகன் சரித்திரஞ் சொல்வதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து பிரமித்ததின்பேரில் நகையைக் காணேமென் றவள்தேடச் சகி கண்டத்தி லிருக்கிறதென்று சொல்லக் கண்டதுபோல நித்தியப்பிராப்தரான வாத்மாவு மக்ஞானத்தினலே வப்பிராப்தர்போலேயு மந்த வக்ஞானநாசத்திற் பிராப்தர்போலேயும் விளங்குகிருர். (சுடிச)

(அ-கை.) ஆனல் ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவோ டேகத்வமானது கூடாதென்றே தோணுகிறதெதினலென்று லவனுக்கு ஜீவத்துவ ரூபமான விரோதமிருக்கிறபடியினலேயும் லோகத்திலே சுபாவகுணத்துக்குப் பரிகாரமே யில்லாததினலேயு மென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] ஸ்தாணுவிலே புருஷன்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஜீவத்துமான தஞ்ஞானத்தினற் கற்பிக்கப்பட்டு இந்த ஜீவனுடைய நிசசொரூபத்தை விசாரிக்கும்போ தத்தியந்தமில்லாமற்போகிருன்.

(இ-ம்.) மஹாந்த காரத்திலிருக்கிற கட்டையி லிவன் கள்ளன யிருக்கிருனென்று லிருதாவி லெப்படி கற்பிக்கப்படுகிறதோ வப்படி விசாரமில்லாத வவிவேகப் பிராந்தியினலே பிரமத்தினிடத்தில் ஜீவத்துவமானது வியர்த்தமாய் கற்பிக்கப்படுகிறது வேதாந்தசாஸ்திர வுபதேச சென்னியமாயிருக்கிற விவேக திருஷ்டியின லந்த ஜீவனுக்கு நிசசொரூபமாயிருக்கிற தற்பத லக்ஷியார்த்தமானது தானே தானகிறபோது ஜீவத்துவமானது கற்பிதமானதா னிஷ்சேஷமாய் நிவிர்த்தி யடைகிறது நிவிர்த்தியானவுடனே சதாப்பிரமமாக

வே யிருக்கிறேனென்று திடநிச்சய பூருவகமாக வைக்கியத்தை அடைவன். (சஙரு)

(அ-கை.) நானெனதிதுவென்று தோணப்பட்ட ஜாக்கிரத்திலேதானே நானென திதுவென்கிற வக்ஞானமில்லாமற் போமோவென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] எதார்த்தமா யிருக்கிற ஜீவபரவைக்கிய வநுபவத்திலிருந்து முண்டான போதமானது நானெனதிது வென்று விளங்கிற வக்ஞானத்தை யிருட்டினாற் பாதை தவறித் திக்குப்பிரமையோடுங் கூடினவனுக்குச் சூரியோதயத்தாற் றிக்குபிரமை நீங்கி யெப்படி நல்லவழி தோணுமோ வப்படி நிமிஷத்திலே தொம்சம் பண்ணிப்போட்டு நிசசொரூப வநுபவமார்க்கத்திலே கொண்டுவந்துவிடும். (சஙசு)

(அ-கை.) இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷனானவன் ஞானதிருஷ்டியினாலே சகல திரிசியங்களையுஞ் சுவாத்மாவாகத் தானே பார்ப்பனென்று சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] அபரோக்ஷ விக்ஞானசாலியாயிருக்கிற யோகியானவன் ஞானதிருஷ்டியினாலே கூடஸ்தரிடத்தி லஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப்பட்ட சகல திரிசியப்பிரபஞ்சங்களையு மத்துவிதியராயிருக்கிற வாத்மாமாத்திரமாக வனுவாகினுஞ் சமுசயப்படாமல் நன்றாயறிவன். (சஙஎ)

(அ-கை.) நானாப்பிரகாரமாயிருக்கிற யிவ்வளவு திரிசியப்பிரபஞ்சங்களையு மாத்மாவினிடத்தி லெப்படி யபேதமாய்ப் பார்ப்பனென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] பிரத்தியக்ஷமாய்த் தனக்கெதிரே தோணப்பட்டு விளங்குகிற வாபாசப் பிரத்தியக்ஷமான விந்த ஜகத்தானது தன்னனுபவப் பிரத்தியக்ஷமான கூடஸ்தாத்மாவே. எதினுலென்ருல்? இவ்வளவும் ஆத்மகாரியமானபடியினுலேயுங் காரணநிஷ்டமான சத்தையைத்தவிர காரியங்களுக்குப் பிறத்தக்கா வொரு சத்தையில்லாதபடியினுலெயுங் கடகுட்டிய குதாலாதிகள் மண்ணைத்தவிர வில்லாததுபோலக் கூடஸ்தாத்மாவைக்காட்டிலு மணுவாகிலும் வேறுபட்டதாக வில்லை. (சமஅ)

(அ-கை.) நிச்சங்கமான வவத்தையே ஜீவன்முக்தியென்று சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] வித்துவானுலே முன்சொல்லப்பட்ட ஸ்தூலசூக்ஷ்ம கரணுேபாதிகளென்ன, சத்துவாதிகுணங்களென்ன, இவைகள்முதலானதுகளைத் தள்ளுவ தியாதொன்றுண்டோ வதுவே ஜீவன்முக்தி யந்த ஜீவன்முக்தியை யடைந்தவன் றதேகசித்தனுய்ச் சச்சிதானந்தசொரூபமாயிருக்கிற பிரமசொரூபமாகப் பிரமரகீடநியாயம்போலவானுன்.

(வி-ம்.) கீடமானது பிரமரசொரூபத்தைத் தியானித்துத் தன்னுடைய தியானத்துக்கு விடயமாகிய மற்ருெரு பிரமரமானதுபோ லிவடத்திலுங் கூடுமோவென்ருல்? ஜீவபரவைக்கியத்துக்குத் திருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்திருக்கிற விந்தப் பிரமரகீடநியாயத்தி லத்துவிதவாதிகளுக்குச் சாதியிலேமாத்திர மைக்கியமேதவிர வொருகாலத்திலேயும் வியத்தியிலே யைக்கியமேயில்லை. எதினுலென்ருல்? முன்சொன்ன ஜீவபரவைக்கியவிஷயத்திற் பாகத்தியாகலக்ஷணையினுற் சோதித்தறியப்பட்டிருக்கிற ஜீவபராளுடைய வனுகத ஜீவதம்சசாதியி

லேமாத்திர மைக்கியமேதவிர சர்வக்ஞத்வ கிஞ்சிக்ஞத்வாதி யுபாதிகாரியங்களாகிற ஜீவபர நாமரூபத்தி லேக்கியமில்லே. பிரமரத்துவசாதியை யுடைத்தாயிருக்கிற பிரமரகிருதியைத் தியானித்துப் பிரமரத்துவசாதியை யுடைத்தானதாக வாகிற தேயன்றியிற் பிரமரசரீராந்தற்கதமான ஜீவசைதன்னியாம்ச த்தையு முடைத்தானதாக வநுபவிக்கிறதேயில்லே. (சுமகூ)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவ ரானந்தமாய்த்தானே விளங்கு கிறாரென்று சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] அக்ஞானமாகிற சமுத்திரத்தை வேதாந்தக்ஞா னமாகிற தெப்பத்தினுலேகடந்து ராகத்துவேஷாதிகளாகிற ராட்சதாளே யாத்மா வசங்கனென்கிற விசேடக்ஞானமாகிற கட்கத்தினுலேவெட்டிச் சமதமாதி குணங்களோடே கூடி னவராயும், பூருவஞ்சொன்ன ராஜயோகசமாதி நிஷ்டாசம்ப ன்னராயும், சதாகாலமுமாத்மாவினிடத்திலே ரமித்துக்கொ ண்டு மிருக்கிற வாத்மராமனுகிய மஹாத்மாவானவர் விளங்கு கிறார்.

(வி-ம்.) உபாசகாளாகிய சகுணப்பிரம நிஷ்டாளுக் கிப் போது சொன்ன சப்தங்களினுலே யதார்த்தந் தோணப்படு மஃதெப்படியென்றால்? இக்ஷுவாகு வம்ஷ உற்பன்னராயிரு க்கிற ஸ்ரீராமனுனவ ரக்ஞான சமுத்திரம்போலே யகாதமா யிருக்கிற லவணசமுத்திரத்தை ஞானமார்க்கம்போலே ரம ணீயமாயிருக்கிற சேதுபந்தன மார்க்கத்தினுலே கடந்து ராகாதிபோன்ற ராவணுதிகளே யாத்மா வசங்கமென்னும் விக்ஞானம்போன்ற அஸ்திரங்களினுலே சங்கரித்துச் சமத மாதி குணம்போன்ற பரமசுகத்தைக் கொடுக்கிறவளாயிருக் கிற சீதையோடே கூடினவராயு மைத்திரியாதி வாசனேபோ ன்ற பரிசுத்தாளா யிருக்கிற விபூஷண சுக்கிரீவ வனுமார்

முதலான பிறமுகாளாலே சூழப்பட்டவராயும் விசுத்த சத்து வகுணம்போ லத்தியந்தந் தவளநிறமாயிருக்கிற சுவேதச சத்திரத்தோடுங் கூடினவராய் ராஜயோக சமாதிபோன்ற புஷ்பக விமானத்தின்மே லதிவேகமா யேறிவந் திருதயாகாசம் போன்ற பேதிக்கப்படாததாயுந் தேஜோமயமாயு மிருக்கிற வயோத்தியா பட்டணத்தில் விளங்குகிறாரென்று தோணப்படு மிந்தச் சகுணப்பிரமவிடயமும் நிர்க்குணப் பிரமவிடயமாகவே சொல்லப்படு மக்ஞானத்துக்குச் சமுத்திரத்துவ முவமான மெப்படிக்கூடுமென்றால்? ஞானமாகிற தெப்பமன்றியிலே கடக்கப்படாத படியினாலேயும், பிராந்தி பரம்பரைகளாகிற அலைக்கூட்டங்களினாலே சார்வகாலமு முல்லோலகல்லோலமா யிருக்கிறபடியினாலேயும், மாதாபிதா புத்திராதிகளாயிருக்கிற மமதகங்கார மகரமக்ஷாதி துஷ்டசெந்து கோடிகளானிறைந் தத்தியந்தம் பயங்கரமாயிருக்கிறபடியினாலேயும், விடயானந்தரசமாகிற உப்புத்தண்ணீரினாற் பூரணமானபடியினாலேயும், சமுத்திரத்துவங்கூடும். ராகாதிகளுக் கிராட்சத்துவ மெப்படியென்றால்? பிறர்தனம் பிறர்மனைவியை யபகரிக்கிறதினாலேயும், பராளுக் குபத்திரவாதி செய்கிறதினாலேயு மிராக்ஷதாளைக்காட்டிலு மிராகாதிகளுக் கதிகமானதா லிராட்சத்துவங்கூடும். (ருஉ)

(அ-கை.) ஜீவன்முக்தனதிலக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பூருவஞ் சொல்லப்பட்ட மஹாராஜ யோகியானவன் பாகியோற்பவங்களாயு மநித்தியங்களாயுமிருக்கிற விகபர விடயசுகங்களி லுண்டாயிருக்கிற வாசக்தியைத் தன்னுடைய நித்திய நிரஞ்சன நிரதிசயானந்த நிருவிஷேஷ சொரூபமாயிருக்கிற வானந்தத்தைச் சந்துஷ்டனா யநுபவித்திருத்தலா னிவ்ஷேஷமாய் விட்டிருப்ப னந்த வநுபவத்தைக் கடத்துக்குளிரு

க்குந் தீபம்போலே தனக்குள்ளே தானநுபவிக்கிறதே யல்லா மற் பிறரா லறிந்துகொள்ளுகிறதற்கும், பிறரோடே சொல்லு கிறதற்கும், நானெனநுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன் நீரும்மு டைய வநுபவத்தைச் சொல்லுமென்கிற விதண்டாவாத முத லானதற்கு மிடமாகாது. (ருமக)

(அ-கை.) பூருவஞ் சொல்லிவந்த பிரகாரம் ஜீவன்முக்தா நுபவத்தோடுங் கூடியிருக்கிற மஹாத்மாவானவர் பிராரத்த கருமானுசாரமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண் டிருந்தாலு மவருக் கொரு சம்பந்தமுமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] பிரமநிஷ்டனானவன் ஜீவனுக் குபாதியாயிருக்கிற ஸ்தூல சூஸ்க்ஷும காரண சரீரங்களிற் சாக்ஷிமாத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தாலு மச்சரீரங்களின் சுபாவமாகிய வுற்பத்தி சராமரணங்களென்ன, சுவர்க்க நரகங்களென்ன, பிரியமோதப் பிரமோதங்களென்ன, இவைகளாற் கடமடாதி யுபாதிகளி லுள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருக்கிற வாகாச மத னேடெப்படிச் சம்பந்த மற்றிருக்கிறதோ வப்படிச் சம்பந்தப் பட்டவனன் றிதன்றியு மனேகமதங்களைக் கண்டித் தனேகமத ங்களைத் தாபிக்கச் சக்தியுள்ள சர்வக்ஞனு யிருந்தாலு கருமகா ண்டத்தையு முபாசனுகாண்டத்தையு நிஷ்சேஷமாய்த் தள் ளிப்போட்டு ஞானத்தினலே முக்திசம்பாதித்துக் கொள்ளுகி ருமென்கிற தைரியசக்தியிருந்தாலும் லோகத்திலே ஞான வாசனையேயில்லாத மூடசிரோமணியானவ னெப்படிக் கரு மோபாசனைகளைப் பண்ணிக்கொண்டு சமுசாரியாயே யிருப்ப னே; அப்படிப் பார்க்கிறபேர்களுக்குச் சமுசாரிபோலும் வியபகாரதிசையிற் பிரபஞ்சகாரியத்திற் கொஞ்சமும் விடா தவனுயு மந்தந்தக் கருமோபாசனு பலன்களைப் பரமார்த்தத்தில் வாஞ்சியாதவனுயும் வாயுவானது விருக்ஷாதிகளை யசைத்தாலு

மவைகளின் சம்பந்த மில்லாதிருத்தல்போ லிவனும் பிரா ரத்த கருமபோகங்களைப் புசிக்கிறபோது மாசக்தியன்றியிலே புசிப்பன். (ருஉ)

(அ-கை.) பிராரத்த கருமமானது நசித்துத் தூலசூக்ஷும சரீரோபாதிகளு நஷ்டமாய்ப் போனபிற்பாடு விதேக கைவல் லியத்தை யடைவனென்று சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] முன்சொல்லப்பட்ட ராஜயோகியானவன் றூல் சூக்ஷுமசரீரத்துவய நாசத்திறுற் சர்வவியாபகராயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தி னீ நா னது விதுவென்கிற விசேடமன் றியிற் ஜலத்திலே ஜலமு மாகாசத்தி லாகாசமும் பிரகாச த்திற் பிரகாசமு மெப்படி யொன்ருகுமோ வப்படிப் பரம வைக்கியத்தை யடைவன். (ருங)

(அ-கை.) பிரமமானது சர்வாதிசய வஸ்துவானபடியினு லதை நாலு சுலோகத்திறுற் றெரிவிக்கிருர்.

[சூ-ம்.] யாதொரு பரப்பிரம சாக்ஷாத்கார ரூபமாயிருக் கிற வாத்மலாபத்தைக்காட்டிலு மன்னியமாயிருக்கிற வனுத் மலாபங்களெல்லாங் கற்பிதங்களாதலால் வேறில்லையோ; யா தொரு நிருவிகற்ப சமாதியிலுண்டாயிருக்கிற நிர்விடய சுகத் தைக்காட்டிலு மனுத்மவிடய சுகங்களெல்லாங் கற்பிதங்க ளாகையாலு மாத்மசுகாந்தர்ப்பூத மாகையாலு மன்னியமாயி ருக்கிற சுகமில்லையோ; யாதொரு பரப்பிரம சாக்ஷாத்கார வறிவைக்காட்டிலு மனுத்மவிடய க்ஞானங்களெல்லா மிரச்சு சர்ப்பக்ஞானம்போற் பிராந்தி கற்பிதமானதாலும் பரமபுரு ஷார்த்தத்துக்குச் சாதனங்களன்றியிலே போனுலு மந்த வனு த்மவிடயக்ஞானங்க ளெல்லா மாத்மவிடயக்ஞானத்தி லந்தர் ப்பூதமானதாலு மன்னியமாயிருக்கிற வறிவானதில்லையோ;

அதானது பரப்பிரமமென்று விவேகியானவன் றிடமாயறிவன். (ருடச)

(அ-கை.) இதுவுமது.

[சூ-ம்.] பார்க்கத்தக்கதாயிருக்கிற யாதொன்றைப்பார்த்தாற் சகலவேத புராண விதிகாசாகம பாரதமுதலான சகல சாஸ்திரங்களுக்கு மந்தந்தச் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகிற சரிதை கிரியை யோக ஞானங்களுக்கு மிதுவே யர்த்தமானபடியினு லிந்தவர்த்தத்தை விசாரித்தபிற்பாடு மற்றொரு சாஸ்திரங்களையும் பார்க்கவேண்டாதபடியாற் பார்க்கத்தக்க விடயமானதில்லையோ; அப்படியே ரசகுளிகையினுற் புடம் வைத்த லோகமான தெப்படித் தங்கமாகுமோ வப்படிப்போ னிருவிகற்பசமாதி புடபரிபாகத்தினு லுண்டாகிய மஹாக்கினிச்சுவாலையினுல் ஜன்மகருமங்களுக்குக் காரணமான வஞ்ஞானவித்தையா வாசனு பீசமானது வறுபட்டுச் சாம்பலாய்ப் போனபடியினுல் ஜீவனுனவன் மறுஜன்மமில்லாம லியாதொரு வஸ்துவாவானே வப்படியே யறியத்தக்கதாயிருக்கிற யாதொன்றை யறிந்தா லறியத்தக்கதாயிருக்கிற விடயங்களனேகமிருந்தாலு மவைகளெல்லாம் பரமார்த்தத்திற் றள்ளத்தக்கதுகளானபடியினுலே யவைக ளவிவேகியான மஹாபுருஷனு லறியத்தக்க வம்சங்களே யல்லாததா லன்னியமாயிருக்கிற ஞேயமானதில்லையோ; அதானது பரப்பிரமமென்று விவேகியானவன் றிடமாயறிவன். (ருடரு)

(அ-கை.) இதுவுமது.

[சூ-ம்.] கீழ்மேனடு முதலான சகல விடயங்களிலு மியாதொன்று வியாபித்திருக்கின்ற பூரணமோ; யாதொன்றபரிச்சின்னமாகிய வனந்தமோ; யாதொன்ருனது காலத்திரயாபாத்தியமாயு ஞானசொருபமாயும் பரமப்பிரீதி விடயமாயு

மிருக்கின்ற சச்சிதானந்தமோ; யாதொன்றான தேகமாகிய வ த்துவிதமோ; யாதொன்றானது காலத்திரயத்திலேயு நாசமில் லாத நித்தியமோ; அதாவது பரப்பிரம சொரூபமென்று விவேகியானவன் றிட நிச்சயமாயறிவன்.

(வி-ம்.) அநார்த சடதுக்கங்களைத் தள்ளு நிமித்தஞ் சத் துச் சித்தானந்தமென்று மூன்றாய் வியவகரிக்கப் பட்டாலும் லோகிதோஷ்ணப் பிரகாசங்கள்போ லொன்றென்று சொல் லப்படும். (ருமசு)

(அ-கை.) இதுவுமது.

[சூ-ம்.] அத்துவிதமாகிய வேகமாயு மபரிச்சின்ன சுகமா கியு மகண்டானந்தமாயு மிருக்கிற யாதொன்றான துபநிடத வாக்கியமான வதத்துக்களைத் தள்ளுகிற வதத்துவா விர்த்தியி னாலே நன்றா யூகித்தறியப்படுமோ; அதானது பரப்பிரமமெ ன்று மதேதானென்றும் மேதாவியாயிருக்கிற மஹாபுருஷ னானவன் றிடமாய்ப் பிரித்தறிவன். (ருமஎ)

(அ-கை.) பிரமாதிகளுடைய விடய சுகங்களு நிரதிசய சுகமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகின்றதேயென்று சங்கித்துக்கொண் டவைகளெல்லாம் லோகத்திலே கொஞ்சந் தனதானிய சம்பன்னனாயிருக்கிற வொரு கிரகஸ்தனைப்பார த்து நீ மகாராஜனென்று சொல்லுகிறதுபோல வுபசாரவாக் கியமானதாற் பிரமாதிகளுடைய விடயசுகங்க ளொருக்காலும் நிரதிசய சுகமேயன்று சாதிசய சுகமென்றே சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] பிரமாதி தேவதைகளானபேர்க ளகண்டமாயிரு க்கிற வானந்தத்தைத்தானே சொரூபமாக வுடைத்தாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய வானந்தசமுத்திரத்தின் றுளியைத் தை த்திரியோபநிடதத்திற் கூறியபடி பதினொருவகையாகிய தார் தன்மியத்தோடு மடைந்தவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

(இ-ம்.) ஆத்மானந்த லவலேச மாதலாற் பிரமாதிகளு டைய வானந்தம் நிரதிசயானந்தமன்று சாதிசயானந்தமே ஆத்மாவோவென்றால்? பரமப்பிரீதிக்கி விடயமாய் விளங் குகிறார். (ருஅ)

(அ-கை.) ஆத்மா பரமப்பிரீதி விடயமாய் விளங்குகிறாரெ ன்று சொல்லப்பட்டுதே வது வயுக்தமென்றே தோணுகிற தேனென்றா லாத்மா தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைப் பரமப்பிரீதி போடேகூட வநுபவிக்கிறபடியா லென் றாட்சேபித்துக் கொண் டந்தத் தேகாதிகளிளெல்லா மாத்மாவானவ ருள் ளும் வெளியிலு மேகரூபியாய் நிறைந்திருக்கிறபடியினா லந் தந்த வஸ்துக்களி லுண்டாகிற பிரமையு மாத்ம பிரமையைத் தவிர வேறில்லாதபடியினாலே பரமப்பிரீயத்துக்கிடமா யாத் மாவே விளங்குகிறாரென்று முன்சொன்னதே சரியென்று சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] தேகாதிப் பிரபஞ்ச சொரூபமான வஸ்துவான தாத்மசைதன்னியத்தோடே கூடினதினா லேதாச்சுதெனறாற் றேகாதி யகிலவஸ்துவுந் தனக்கதிஷ்டானமாயுந் தனக்கந்தர்ப் பகிர் வியாபகமாயுமிருக்கிற வாத்மசைதன்னியத்தோடே சே ர்ந்து விளங்குகிறதா லவைகளிலெல்லா மாத்மசம்பந்த மிருக் கிறதைத்தொட் டவைகளிலே யாத்மாவுக்கு பிரமையேதவி ரப் பரமார்த்தமா யாத்மாவைவிட வொருவஸ்துவுமில்லை யவ ருக் கவைகளிடத்தி லொருபிரமைக்கு மிடமில்லை வப்படியே லோக சம்பந்தமான வியவகாரமானது சிதாத்மாவோடேகூ டினதினா லேதாச்சுதென்றாற் சித்துரூபியான வாத்மசம்பந்த மன்றியிலொரு வியவகாரமுங் காணப்படாத படியினாலேயு மெல்லாவியவகாரத்திலுஞ் சிதாத்ம சம்பந்தமிருக்கிறபடியினா லேயும் வியவகாரங்களிலே பிரமையேதவிர பரமார்த்தமா

யாத்மாவைவிட வொருவியவகாரமுமில்லை யவருக் கவைகளி டத்தி லொருபிரமைக்கு மிடமில்லை யாகையாற் பரப்பிரமமா னது.சிறிதிடத்தில் வியாபித்துச் சிறிதிடத்தில் வியாபியாமற் போகாமல் ஆகாசம்போற் சகலத்திலுமுள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருத்தலாற் சகலமான தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களி லேயு மந்தந்தவியவகாரங்களிலேயு முண்டாயிருக்கிற பிர மையெல்லா மந்தந்த வஸ்துவில் வியாபகமாயு மந்தந்த விய் வகாரங்களுக் கதிஷ்டானமாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயு மிருக்கிற சிதாத்மாவினுடைய சம்பந்தத்தைத்தொட்டுத் தோணுகிறபடி டியினாலேயுங் காலத்திரயத்திலேயு மாத்மாவே பரமப்பிரீதி விடயராய் விளக்குகிறா ரானபடியா லகிலப்பிரபஞ்சத்திலேயு மாத்மா சர்வவியாபகமாய்ப் பாலிலே நெய்யானதுபோ லிருத் தலாற் சகலவஸ்துவு மாத்மாவோடே கூடினது சகல வியா பாரமுமாத்மசாக்ஷியோடே கூடினது. (ருமகூ)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவ ரெந்தப்பிரகாரமாய்ச் சர்வத் தையும் வியாபித்திருக்கிறாரென்று சங்கித்துக்கொண் டந்தப் பிரகாரத்தை யின்னபடியென்று சொல்லப்படாத படியினா லணு அத்தூலமென்று சுருதிகளிலே சொல்லியிருக்கிற பிரகாரமாய்ச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] யாதொன்றானது வணுபரிமாணத்தை யுடைத் தாகாதவணுவோ; யாதொன்றானது ஸ்தூலபரிமாணத்தை யுடைத்தாகாதவதூலமோ; யாதொன்றானது குறிகினபரி மாணத்தை யுடைத்தாகாததோ; யாதொன்றானது நீண்ட பரிமாணத்தை யுடைத்தாகாததோ; யாதொன்றானது ஜன்ம விகாரத்தை யுடைத்தாகாத அசமோ; யாதொன்றானது மரணவிகாரத்தை யுடைத்தாகாத வவ்வியமோ; யாதொன் றானது ரூபங்களென்ன, சுகுண திற்குணங்களென்ன, சக்கி

லாதி வர்ணங்களென்ன, ஜீவீசுராதி நாமங்களென்ன, இவை களி லொன்றையு முடைத்தாகாததோ; அதானது பரப்பிரம மென்று மஹாயோகியானவன் றிட நிச்சயமாயறிவன். (சுரு0)

(அ-கை.) இத்தியாதி லக்ஷணத்தோடுங்கூடிய பிரமக் ஞானத்தை வெளியாய்த் தெரிவிக்கிற நிமித்த மிந்த வர்த் தத்தைத்தானே மூன்று சுலோகத்தினுற் சொல்லுகிருர்.

[சு-ம்.] ஆதித்தியன் சந்திரன் நட்சேத்திரம் மாணிக்கந் தீபாதிகளான பிரகாச வஸ்துக்கள் யாதொரு சிதாத்மாவி னுடைய பிரகாசத்தினுலே யிது சூரிய னிது சந்திரன் யிது நட்சேத்திர மிது மாணிக்க மிது தீபமென்று தனித்தனி யா யறியப்பட்டு விளங்குகிறதோ; தன்னுலே பிரகாசிப்பிக் கிறதற்கு யோக்கியங்களாயிருக்கிற சூரியாதிகளினு லிவர் தானுத்மாவென்று விளக்கிவைக்கப் படவில்லையோ; இப் படிப் பாகியப் பிரபஞ்சங்களா யிருக்கிற சூரியாதிப் பிர காச வஸ்துக்களுக்கும் பிரகாசமான நேத்திரேந்திரியமெ ன்ன, அதிலும் பிரகாசமான வந்தரிந்திரியமான மனமெ ன்ன, விதுமுதலான சகலமான பாகியாந்தரப் பிரகாச வஸ்துவு மியாதொரு சிதாத்மப் பிரகாசத்தினுலே விளங்கு கிறதோ; அதானது பரப்பிரமமென்று மேதாவியான மஹா புருஷ னிச்சயித்தறிவன். (சுருக)

(அ-கை.) பிரமமானது சகலத்தையும் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு தானும் பிரகாசமா யெப்படி யிருக்கிறதென்று சங்கித் ததற்குத் திருஷ்டாந்தத்தோடுஞ் சமாதானஞ் சொல் லுகிருர்.

[சு-ம்.] அக்கினியான தயப்பிண்டத்தி னுள்ளும் வெளியு மேகரூபமாய் வியாபித் தந்த வயப்பிண்டத்தையும் பிரகாசிப்

பித்துக்கொண்டு தானு மெப்படி பிரகாசிக்கிறதோ; அப்படிப் பிரமமானது சர்வஜகத்தி னுள்ளும் வெளியு மேகரூபியாய் வியாபித்துக்கொண் டவைகளைப் பிரகாசிப்பித்துத் தானு மெப்போதும் பிரகாசிக்கிறது. (௬௰௨)

(அ-கை.) பிரமந்தானே விளங்குகிறதென்று மதைத்தவிர வற்பமுமில்லையென்றுஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பரமார்த்தமாய் நன்றாய் விசாரிக்கிறபோது சகலமும் பிரமசொரூப மானபோதிலு மெப்போ ஜகத்தானது வேறாய்த்தோணுமோ; அப்போ பிரமமானது பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுபட்டதாக விளங்குகிற தெப்போ பிரமமானது சாக்ஷாத்கரிக்கப்படுமோ; அப்போ பிரமத்தைக்காட்டிலு மணுமாத்திரமாகிலும் வேறுபட்டதாகவில்லை. அப்படியிருக்கப் பிரமக்ஞானிகளுக்கு மொருவேளை யந்தக்கரண விர்த்தி வெளிப்படும்போது பிரமத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாக ஜகத்தானது விளங்கினாலும் பிராந்திசென்னிய மான்மருபஞ்சிகைபோலப் பொய்யானதாற் சதாகாலமும் பிரமமானதேகரூபமாய்த்தானே விளங்குகிறது. (௬௰௩)

(அ-கை.) இதுவுமது.

யாதொரு ரூபவிடயமானது சட்சிந்திரியத்துவாரா வறியப்படுகிறதோ; யாதொரு சப்தவிடயமானது சுரோத்திரேந்திரியத்துவாராக கேட்கப்படுகிறதோ; இந்தப்பிரகாரஞ் சகலபாகியேந்திரியத்துவாரா சகலமு மறியப்படுகிறதோ; அப்படியே யாதொரு மனோராச்சியமானது மனோத்துவாராப் பாவிக்கப்படுகிறதோ; அந்தச் சகலமான வாந்தரப்பகிரிந்திரியமான சகமு மதைச்சேர்ந்த பாகியாந்தா விடயப்பிரபஞ்சங்களுங் கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக்காட்டிலும் வேறாகவிரு

க்கமாட்டா தந்தப் பிரத்தியகபின்ன பிரமசைதன்னியமே தத்துவக்ஞானத்தினுற் சச்சிதானந்தமாயு மேகமாயும் விளங் குகிறது. (சுடுச)

(அ-கை.) ஆத்மாவைக் கண்ணினுலே காணக்கூடாதெ ன்றும், காதினுலே கேட்கக்கூடாதென்றும், வாக்கினுலே வச னிக்கக்கூடாதென்றும், மனதினுலே நினைக்கக்கூடாதென் றும், சுருதிகள் சொல்லுகிறபடியினு லப்படிப்பட்ட வஸ்து வை யெந்தத் திருஷ்டியுள்ளவன் பார்ப்பன் யெந்தத் திரு ஷ்டியுள்ளவன் பார்க்கமாட்டானென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] ஞானதிருஷ்டியை யுடைத்தானவன் சர்வவியா பகமாயுஞ் சச்சிதானந்த சொரூபியாயுமிருக்கிற பரப்பிரம த்தைச் சாக்ஷாத்கரித் தறிகிறவ னெதிரேவிளங்கிக்கொண் டிருக்கிற சூரியனைப் பிறவிக்குருட னறியாததுபோ லக்ஞான மென்கிற படலரோகத்தினுலே குருடாயிருக்கிற கண்ணை யுடைத்தான சடனுனவன் சர்வத்திர பரிபூரண சச்சிதான ந்தப் பிரமத்தைப் பார்க்கமாட்டா னனேகமாவிர்த்தி போதி த்தாலு மவன் கண்டுபிடிக்கமாட்டான். (சுடுரு)

(அ-கை.) இப்படி முன் சொல்லிக்கொண்டுவந்தபிரகார மநுபவ சம்பன்னனு யிருக்கிறவனுக் கப்பியாசத்துக்குக் குறைவுவருகிறபோ தனுத்மவாசனு வேகத்தினுலே முன் சிர வணுதிகளினுற் றலைவணங்கின வக்ஞானமானது கொஞ்சந் தலையெடுக்கும் மறுபடி யொருநாளுந் தலையெடுக்க வொட்டா மற் றியானம்பண்ணுகிற நிமித்தஞ் சதா சிரவணுதிகளே பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிருர்.

[சூ-ம்.] பூருவஞ் சொன்னபிரகாரம் நித்திய முக்த சுத்த பரிபூரணுனந்த சொரூபியான பரப்பிரம வஸ்துவைவிஷயீ

கரித்துத் தாற்பரியத்தோடே பண்ணப்பட்ட சிரவணாதி களினாலே பிரகாசிக்கிறவனாய்க் காய்ச்சி யுருக்கிவிடுகிறபோது சகல துர்வர்ணமும் நீங்கி நிருமலமாயிருக்கிற சுவர்ணம் போலே யகண்டாகார விர்த்திக்ஞானமாகிற வக்கினிப்புடத்தினாலே நன்றாய்ப் பதமறிந்து காய்ச்சி யுருக்கிவிடப்பட்டுச் சத்துவ ரசோ தமத்தோடுங் கூடிய ஜீவத்துவமாகிய மலம் நீங்கிய பிரத்தியகாத்மாவானவர் தான்றானே விளங்குகிறார்.()

(அ-கை.) இப்படிச் சோதித்தறியப்பட்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவானவர்தானே பரமாத்மாவாகப்பாவித்துப் பாகியாகாகசதிற் பாகிய தமசையபகரிக்கிற சூரியன்போலே யிருதயாத்சாத்திலே தமோரூபமான வக்ஞானத்தை யபகரித்துக்கொண்டு தானே சர்வசொரூபியாய் விளங்குகிறாரென்று சொல்லுகிறார்.

[சூ-ம்.] இருதயாகாசத்திலே யுதித்த விக்ஞானமாகிற பானுவானவர் அனாதி யவித்தையா ரூபமான காடாந்தகாரத்தை யபகரிக்கிறவராயுஞ் சர்வபரிபூரணராயுஞ சர்வாதிஷ்டானமான சர்வதாரியாயும் விளங்குகிறார். ஆகையினாலே பாகியாந்தர சகல பிரபஞ்சமும் விளங்குகிற திப்படி யொருவாத்துமசம்பந்தப் பிரகாசமன்றியிலே போனாற் பிரபஞ்சத்துக்குச் சுதாவாய்ப் பிரகாசமில்லே. (சூ௰எ)

(அ-கை.) முன் சொல்லப்பட்ட சிரவணாதி பரிபாகத்தினாலே பிரமாபரோக்ஷ விக்ஞானியா யநுபவிக்கப் போகிறவனுக் கந்தப் பிரமாபரோக்ஷ விக்ஞானத்துக்குப் பிரதிபந்தங்களாயிருக்கிற சகல பாவங்களையும் பரிகரிக்கிற நிமித்தங் கொஞ்சநாட் பிரயாகையாதி தீர்த்தயாத்திரை செய்யவேண்டி வருமோவென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] கிழக்கு முதலாகிய திக்குகளென்ன, காசியாதி மஹாஸ்தலங்களென்ன, மஹாபுண்ணிய காலங்களென்ன, இவைகளொன்றையு மபேக்ஷியாமற் சர்வவியாபகமாயுங் குளிர்ச்சி முதலானதை யபகரிக்கிறதாயுங் காலத்திரயத்திலேயுஞ் சுகப்பிரதமாயு நிரஞ்சனமாயு மிருக்கிற கூடஸ்தாத்மாவாகிய கங்கா தீர்த்தத்தை யாதொருத்த னடைகிறானோ; அவன் நிர்வியாபார னவன் சர்வக்ஞன் அவன் சர்வபரிபூரணனவனே யமிர்தசொரூபி.

(இ-ம்.) திக்குத் தேசகாலாதிகளாலே பரிச்சின்னங்களாயும், சீதாதி யுபத்திரவ காரிகளாயும், அநித்திய சுகப்பிரதங்களாயும், அக்ஞான கற்பிதங்களாயு மிருக்கிற பிரயாகை யாதி தீர்த்தங்களைப்போ யடைகிறதே மஹாப்பிரயாச மப்படி மஹாப்பிரயாசப் பட்டுக்கொண்டுபோ யடைந்தாலு மவைகளொன்றும் பரமபுருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கச் சக்தியில்லாதது. ஆனபடியினாலே எங்குநிறைந்துகொண் டொருபிரயாசத்துக்கு மிடமில்லாம லடையத்தக்கதாயு நிமிடத்திலே சகல கல்மசங்களையும் பரிகரிக்கிறதாயு மிருக்கிற பரமாத்மாவாகிய தீர்த்தத்திலேஸ்நானம் பண்ணினவனுக்கு மற்றொரு கற்பிதமான தீர்த்தயாத்திரைகளுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை சித்தம். (சுஙஅ)

ஆத்மபோத டீகாவசனம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

குருபரம்பரை வணக்கம்.

பரமாக வொளிர்சச்சி தானந்த மாம்விண்டு
பங்கயன் வசிட்டர்சத்தி
பராசமா முனிமகா வியாசர்சீர் சுகர்கௌட
பாதர்கோ விந்தயோகி
யருளுருவ மாஞ்சங்க ராசாரி யாமிறைக
ளமர்பத்ம பாதருயரத்
தாமலகர் தோடகா சிரியர்வார்த் தீகர்வித்
தியாரண்ய ராகுமுமவோ
ரிருளுருவ மற்றவவர் மரபதனில் வந்தசுப்
பிரமணிய தேவனயின
வீசனழ கப்பவா ரியன்வீர பத்திரகுரு
வின்பமுத் தையவடிக
டெருளுருவ மாமுகந் தையனன் மைகளிலாத்
தியனேன் றனையுமாண்ட
சீர்முத்து ராமலிங்க வருணசல சிதம்பர
தேசியர்க டிகழ்பதமிறைஞ்சுவோமே.

குருஸ்துதி.

பாச மனைத்தையுந் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேச மாகிய வறிவுரு நீயெனக் காட்டிப்
பேசு மேழ்வகைப் பிறப்புனக் கிலையெனப் பேசித்
தாசு நீக்கிய சயஞ்சிதா காசனைத் தொழுவாம்.

பரிசோதனபத்திரம்.
ஆத்மபோதடீகாவசனம்.

---:o:---

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௪	களைகாட்டி ...	... களைக்காட்டி.
௧௩	௧௬	அப்படி ...	... அப்படிப்.
௨௪	௧௧	ணக்ஞான ...	... னக்ஞான.
௩0	௨௩	யென்றுற ...	... யென்றுற்.
ஷை	ஷை	ஞானந்த ...	... ஞானானந்த.
ஷை	௨௫	ஞானந்த ...	... ஞானானந்த.
௩௧	௧	ஞானந்த ...	... ஞானானந்த.
ஷை	௨0	பூதபபௌதிக	... பூதபௌதிக.
௩௨	௪	வனுத்மக் ...	... வனுத்மாக்.
ஷை	௯	மேப்படி ...	... மெப்படி
ஷை	௧௫	யாத்மாவை	... யாத்மாவைத்
ஷை	௨௫	கராண ...	... காரண.
௪0	௧௩	வநுபதத்தை	... வநுபவத்தை.
௪௧	௭	கிறா ...	... கிறர்.
ஷை	௨0	ப்பட ...	... ப்பட்.
௪௨	௬	...	... மிருது.
௪௮	௧௩	கரணே ...	... காரணே.
௫௪	௧௯	பார ...	... பார்.
ஷை	௨௬	தார் ...	... தார.
௬0	௯	யாகாகச ...	... யாகாசத்.
ஷை	௧0	யாத்சா ...	... யாகாச.
ஷை	௧௬	ராயுஞ ...	... ராயுஞ்.
௬௨	௨௨	சயஞ் ...	... சுயஞ்.